

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 1

červen 2016

Velká výluka na železnici a oprava vozovky v Holohlavech přispěly ke zvýšenému provozu v našem městě. V obou směrech projede Smiřicemi denně okolo 50 autobusů ICOM. Cestující musí využívat náhradní dopravu. Smiřicemi projíždějí i auta, která volí Smiřice jako objízdnu trasu.

Z obsahu:

**Strážce perel v knihovně
aneb opět lovíme**

čtenářská hra pro děti v knihovně

str. 14

**Učitelem mezi Islandem
a Tchaj-wanem**

rozhovor s Lukášem Jirouskem

str. 18

**Ohlédnutí za kulturními
akcemi**

úspěšné poslední akce KS Dvorana

str. 24

Slovo starosty

Vážení občané,

dovoluji si vás při příležitosti červnového vydání Zpravodaje informovat o aktuálním dění ve městě.

Hospodaření loňského roku dopadlo velice dobře. Dokladem toho byl zůstatek na bankovních účtech na konci roku 2015 v celkové výši 3,96 mil. Kč. Tato částka spolu s daňovými předpoklady pro rok 2016 nám umožnila posunout do projednání v zastupitelstvu města i tak zásadní věc, jakou je celková rekonstrukce náměstí Míru. Zastupitelstvo města schválilo na svém únorovém zasedání změnu rozpočtu č. 1/2016, jejíž součástí bylo i financování rekonstrukce náměstí za pomoci úvěru od ČS, a.s. ve výši 10,5 mil. Kč, jehož fixní úroková sazba činí 0,74 % ročně. Právě dobré hospodaření města a velice výhodná úroková sazba jsou důvodem pro realizaci obnovy náměstí. Je to akce, která svým objemem cca 13,5 mil. Kč prezentuje zhruba tři roční investiční rozpočtové možnosti města. Proto byl na částečné krytí této akce použit úvěr. Je nutno říci, že úvěr mohl být nižší, ale město složilo raději mimořádnou splátku ve výši 3 mil. Kč na úvěr starší s vyšší úrokovou sazbou. Výběrové řízení na zhotovitele stavební části náměstí proběhlo rovněž nad očekávání. To vše sečteno a podtrženo zajistilo podmínky pro to, aby byla rekonstrukce náměstí v červenci zahájena. V květnu a červnu probíhaly nutné administrativní úkony. Mimo jiné třeba nahlásit zahájení stavby předem na inspektorát bezpečnosti práce. Vítězná stavební firma se rovněž musí připravit kapacitně na tuto akci. Než by stavaři začali v omezeném počtu, tak raději všichni vyčkáme do července, aby se nám stavba zbytečně neprotahovala. Do konce roku by mělo být vše hotovo.

V první etapě bude rekonstruováno parkoviště a vybudováno zázemí pro technologii a montáž vodního prvku. V druhé etapě bude rekonstruována centrální část náměstí a třetí etapa bude cílena na rekonstrukci chodníku po obvodu náměstí. Po celou dobu rekonstrukce budou přístupné všechny služby a obchody. Náměstí by mělo být rovněž vybaveno veškerým mobiliářem, jako jsou odpadkové koše, lavičky, stojany na kola a samozřejmě proběhne na podzim i výsadba stromů.

Kromě této zásadní akce se dokončuje rekonstrukce bývalé restaurace Dvorana, kde vznikne galerie, kavárna a Centrum česko-polské spolupráce. Rovněž investor pivovaru po mnoha změnách dokončuje studii obnovy pivovaru. Lepší několikrát na papíře, než problém v realu. Stále je součástí konceptu pivovar jako takový, restaurace a penzion.

V neposlední řadě bychom o prázdninách rádi zahájili přípravné práce akce Parkoviště u MŠ Smiřice. Nová parkovací stání pomohou jak maminkám dětí navštěvujících MŠ, tak v odpoledních hodinách i obyvatelům sídliště. V letošním roce bychom vybudovali nové oplocení zahrady MŠ. Na jaře příštího roku by pak VAK vyměnil v tomto prostoru dožilou kanalizaci, a také bude přeloženo energetické a telekomunikační vedení. Následně bychom v roce 2017 vybudovali nový chodník a nová parkovací stání.

Co nemohu v těchto dnech opomenout, je katastrofální přetíženost dopravy ve městě vlivem stavebních omezení u Holohlav. A bude to ještě chvíli trvat. V podstatě doplácíme na absenci dálnice D11. Při její existenci by objem dopravy na silnici první třídy nebyl zdaleka takový. A co se týká dálnice, tak zřejmě letošní rok rozhodne o jejím bytí či nebytí. Zhruba před 10–12 lety říkal tehdejší ministr dopravy, že se do roku 2016 zdvojnásobí počet km rychlostních silnic a dálnic. A D11 dnes není ještě dostavěna ani u Hradce Králové. Je to fatální důsledek špatné legislativy naší země, která není schopna obhájit ani tak veřejně prospěšné stavby, jakými dálnice jsou. Příprava se vleče, zákony se mezitím mění a začíná se znovu. Je to přehlídka zoufalství a zmaru.

Závěrem mi dovoluji, abych vám popřál hezké léto a klidné prožití letních dovolených.

Luboš Tuzar, starosta

Slovo tajemnice

Vážení občané,

je zvykem ve Zpravodajích krátce shrnout dění na úřadu v uplynulém pololetí, a tak ani rok 2016 nebude výjimkou.

Od ledna nastoupila na pozici kulturní referentky paní Renata Chmelařová a troufám si tvrdit, že jsme ve výběrovém řízení měli „šťastnou ruku“. Kolegyně se zapracovala velice rychle a navíc přispěla svými nápady k rozšíření nabídky kulturních akcí.

Méně úspěšní jsme byli koncem minulého roku v hledání nového kronikáře. O tuto práci neprojevil nikdo zájem, a tak jsme se rozhodli ke změně, která se nabízel jako logické řešení. Práci kronikáře převzaly pracovnice městské knihovny, které mají k informačním zdrojům nejbližší a mají i potřebné znalosti.

V březnu skončil roční projekt volnočasových aktivit SPOLEČNĚ! Kladné ohlasy nás dovedly k myšlence pokračovat v pořádání Tvořivých dílen, takže na podzim plánujeme další dvě. Poděkování patří paní Věře Dvořáčkové, která se ujala lektorské činnosti.

Všichni účastníci Virtuální univerzity 3. věku splnili studijní požadavky. Ti, kteří navštěvují přednášky od jejich začátku, se mohou těšit v příštím roce na slavnostní promoci. Přihlásit se však stále mohou i noví zájemci, stačí přijít na podzim na první přednášku dalšího semestru na téma „Genealogie. Hledáme svoje předky“. Informace o studiu najdete také na Portálu vzdělávání seniorů <http://e-senior.czu.cz/>.

V květnu jsme realizovali převod spisové služby tak, abychom splnili podmínky Národního standardu pro elektronické systémy spisové služby. Tato poměrně náročná akce si vynutila, bohužel, krátkodobé omezení provozu úřadu. V tomto měsíci proběhly i kontroly výkonu agend státní správy ze strany Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Podle dosažených zjištění úřad obstál na výbornou.

Přeji všem krásné letní měsíce a příjemné prožití dovolených.

Mgr. Věra Hottmarová

Zprávy z matriky

Dne 23. ledna 2016 se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo vítání občánků města Smiřic a obce Holohlav, kterého se zúčastnily děti: Matyáš Rašín, Mikoláš Rašín, Karolína Čebišová, Jakub Špánek, Marta Mirgová, Sebastian Kábr, Lenka Jirešová, Michaela Špatenková a Adéla Barnetová.

Dne 28. května 2016 se vítání občánků zúčastnily děti: Bára Šolcová, Jan Svoboda, Eliška Halvová, Antonín Vodvárka, Šimon Mazák, Matěj Škvřina, Anna Hovorková, Aneta Karliaková, Sofie Koldrtová, Lenka Janečková, Nela Hlavová, Karolína Prášková, Simona Šlesingerová, Daniela Exnarová, Valerie Vojtěchová a Klára Marková.

Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřic a Holohlav.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavili:

prosinec 2015 – Danuše Štěpánová

duben 2016 – Hana Kverková

květen 2016 – Vladimír Kopáč, Jolana Mlinkovicsová, Jaroslav Provazník

85. narozeniny oslavili:

prosinec 2015 – Alena Pecinová

leden 2016 – Milada Knajflová, Josef Kratochvíl

květen – Zdeněk Košek

90. narozeniny oslavili:

únor – Dragica Stránská

březen – Marta Hercigová

duben – Stanislav Wahle, Jiřina Pluhařová

K významnému životnímu jubileu upřímně všem gratulujeme a přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí, pohodu a mnoho spokojenosti v osobním životě.

SŇATKY (únor – červen 2016)

03.02. Erbovní sál	Lukáš Hořínek, Račice nad Trotinou Marcela Slavičková, Hradec Králové
05.02. Erbovní sál	Filip Exnar, Hradec Králové Diana Morávková, Smiřice
06.02. Erbovní sál	Michal Dvorský, Hradec Králové Kateřina Chládková, Předměřice nad Labem
19.02. Erbovní sál	Jozef Čísár, Černožice Darina Čísárová, Smiřice
20.02. kaple Zjevení Páně	Jan Zákavský, Smiřice Růžena Anna Sokolová, Smiřice
01.04. Erbovní sál	Tomáš Janáček, Hradec Králové Jindřiška Popová, Hradec Králové
02.04. kaple Zjevení Páně	Ondřej Machek, Brno Tereza Vrbická, Brno
16.04. kaple Zjevení Páně	Ondřej Frýdl, Smržov Tereza Votrubicová, Smiřice
16.04. Erbovní sál	Martin Cerman, Trutnov Lucie Forgáčová, Nový Ples
23.04. kaple Zjevení Páně	Daniel Ditrych, Hradec Králové Eva Šrámková, Černilov
13.05. Erbovní sál	Petr Krejčí, Smiřice Markéta Bochová, Smiřice
03.06. kaple Zjevení Páně	Jakub Čáp, Hradec Králové Veronika Myšková, Týniště nad Orlicí
04.06. Černožice	Tomáš Kotecký, Černožice Monika Soligová, Sedloňov
04.06. Smržov, Statek Hubíles	Jakub Trhlík, Hradec Králové Kristína Hejdkuková, Hradec Králové

Všem novomanželům upřímně blahopřejeme.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

leden – Vladimír Pospíšil, Zlatuška Vitoušová

únor – Jiřina Skořepová

duben – Stanislav Jilovský, Vladislav Opletal, Jaromír Holeček, Josef Felbr

květen – Václav Trampota, Milan Fišera

červen – Marie Justová

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním zde uvedených údajů do společenské rubriky.

Etela Koldrtová, matrikářka

Vzpomínáme ...

*Dne 14. března tomu bylo již 10 let,
co nás navždy opustil náš milovaný
manžel, tatínek a dědeček pan
VLADISLAV MAZÁK.*

*Kdo jste ho znali, věnujte mu tichou
vzpomínku.*

Stále vzpomíná manželka Hana.

Zprávy z Městského úřadu Smiřice

VOLIČSKÝ PRŮKAZ PRO VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ

Volby do zastupitelstev krajů se uskuteční ve dnech 7. a 8. října 2016. Voličský průkaz opravňuje voliče k hlasování ve volebním okrsku spadajícím do územního obvodu kraje, kde jsou volby vyhlášeny a v jehož územním obvodu je volič přihlášen k trvalému pobytu.

Volič může požádat Městský úřad Smiřice o vydání voličského průkazu, a to jedním z níže uvedených způsobů:

- osobně
- písemně s úředně ověřeným podpisem voliče
- elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem voliče
- elektronicky prostřednictvím datové schránky.

Žádost lze podávat již nyní. Poslední termín pro doručení písemných žádostí je 30. září 2016, osobně lze žádost doručit ještě do 5. října 2016 do 16 hodin.

Městský úřad Smiřice voličský průkaz předá osobně voliči nebo osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče žádajícího o vydání voličského průkazu, anebo jej voliči zašle.

Informace k volbám získáte na Městském úřadu Smiřice, na internetových stránkách města www.mestosmirice.cz, případně na stránkách ministerstva vnitra www.mvcr.cz/clanek/volby-volby-do-zastupitelstev-kraju.aspx.

Mgr. Věra Hottmarová, tajemnice

INFORMACE O PROVOZU LETIŠTĚ HRADEC KRÁLOVÉ

Na základě četných stížností z obcí a měst na hluk přelétajících strojů bude velký vrtulník MI 16 stažen z provozu a přesunut do Ostravy. Toto by mělo nastat v polovině července.

Na letišti v současné době sídlí tři vrtulníkové a letecké školy. Letiště má parametry pro jejich certifikaci. Zvýšil se tak počet pohybů na letišti oproti uplynulým letům. Na druhou stranu to generuje letišti určité příjmy, které provoz stabilizují. Školy létají od 8 do 22 hodin. Pokud se mimo tuto dobu pohybuje někdo ve vzduchu, tak jsou to soukromí vlastníci letadel.

Řízení leteckého provozu může ovlivňovat pohyb letadel v okruhu o průměru 5,5 km od letiště. Mimo tento okruh mají soukromníci svobodu pohybu. Školy létají s instruktory a snaží se minimalizovat přelety nad obydlenými oblastmi.

Na letišti letos odhadují počet pohybů na 50 000, což je samozřejmě náročnější na logistiku.

INFORMACE Z ODBORU SPRÁVY MAJETKU A ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Prováděné opravy a rekonstrukce

Vážení spoluobčané, rád bych Vás informoval o akcích, které jsou v první polovině roku 2016 realizovány:

1. Od února probíhá rekonstrukce bývalé restaurace v přízemí budovy čp. 125 v Palackého ulici. Po jejím dokončení v měsíci červnu 2016 zde nově vznikne kavárna, Infocentrum a výstavní galerie.

2. V měsících květen a červen je plánována poslední etapa opravy plechové haly, kde je umístěna technika pracovní čety, a to celkové zateplení budovy.

3. V době od 27. 6. do 18. 8. 2016 je z důvodu opravy křižovatky silnic III/3089 (ul. Hankova) a I/33 (ul. Na Státní) naplánováno zjednosměrnění ul. Hradecká (ve směru od železničního přejezdu Zderaz do Smiřic), od kterého je očekáváno její provozní odlehčení díky menšímu počtu projíždějících vozidel.

4. V květnu bude firmou KOREKT DIPS, spol. s.r.o. provedena oprava výtluků poškozených městských komunikací tryskovou metodou.

5. V dubnu byla provedena obměna zeleného prostoru před vstupem do KD Dvorana. Prostor byl zavezen mulčovací kůrou a firmou GREENSERVIS Josef Máslo zde byly vysázeny keře.

Ing. Petr Filip, vedoucí odboru

ČERNÉ SKLÁDKY

V okolí Rodova se vyskytovalo a stále vyskytuje několik černých skládek. Proto se letošní rok uskutečnily dvě větší úklidové akce.

První byla v lesní strži u silnice směrem na Habřínu. Tento pozemek spravuje místní myslivecké sdružení, které také celý úklid provedlo, město zapůjčilo valník a odpad odvezlo. Zaplnil se jeden celý velkoobjemový kontejner a sebralo se přibližně 500 kg pneumatik. Mezi odpadem byl velký podíl pneumatik, ale také dalších součástí aut, jako skla, koberečky a molitany ze sedadel.

Stejným složením odpadů byla zanesena i strž u silnice směrem na Račice. Tady se domluvilo několik Rodováků a v rámci výzvy Uklidíme Česko, kterou organizuje Spolek Ekosmák společně s Českým svazem ochránců přírody, se pustili do vynášení odpadu, které jim zabralo 6 hodin, opět se naplnily dva valníky odpadem a sebralo 570 kg pneumatik. Zdaleka se ale nepodařilo uklidit vše.

Další černou skládkou je strž dále od silnice směrem na Račice, ta už obsahuje spíše velkoobjemový odpad z domácností, jako koberce, dětskou vaničku, lina, plachty a podobně. Nejspíš se občané stydí, kdyby je náhodou někdo viděl, a zajedou si dál do lesa, zatímco lidé, kteří se zbavují odpadu z aut, si jen zastaví u silnice.

Na černých skládkách se neobjevil žádný odpad, který by nebylo možné zdarma odevzdat na sběrném dvoře, proto apeluji, aby když už se odpad naloží do auta, odvezte ho tam, kam patří. Likvidace těchto skládek jen zatěžuje zbytečně rozpočet i zaměstnance města.

A trochu legislativy na konec – o černou skládku se musí postarat majitel pozemku. V praxi u takovýchto míst bývá nemožné zabezpečit je proti bezohledným občanům. Ale snad sankce přistiženého odradí, vyjde ho určitě draž než odvoz na sběrný dvůr, u podnikatelů zaplacení likvidace odpadů u odpadové firmy. K likvidaci černé skládky si dotyčný připiše pokutu až do výše 1 000 000 Kč dle zákona o odpadech.

Na závěr chci vyjádřit velký dík jak dobrovolníkům, kteří se úklidu chopili, tak zaměstnancům města, kteří o sobotách, které mohli mít volné, pracovali.

Barbora Luxová, referentka

MĚSTO SMÍŘICE ZÍSKALO CENU V SOUTĚŽI OBCÍ V TRÍDĚNÍ ODPADŮ

V sídle Královéhradeckého kraje byly ve čtvrtek 19. května 2016 slavnostně vyhlášeny výsledky 10. ročníku soutěže obcí v třídění odpadů. Soutěž proběhla v rámci krajského projektu „Čistá obec, čisté město, čistý kraj“, jehož cílem je vytvořit funkční a efektivní systém odděleného sběru využitelných složek komunálních a obalových.

Město Smiřice získalo titul Skokan roku v kategorii „Ocenění systému ELEKTROWIN“ (sběr vyřazených elektrozařízení).

Za Smiřice se vyhlášení zúčastnil vedoucí odboru správy majetku a životního prostředí Ing. Petr Filip, který také převzal cenu – poukázku na 20 000 Kč. Za získaný finanční obnos budou pořízeny dva kontejnery – jeden na papír, který bude umístěn u mateřské školy, a druhý, na plasty, bude na Zderazi.

VÝSLEDKY SOUTĚŽE ČISTÁ OBEC 2015:

- Kategorie do 300 obyvatel: 1. místo – Malá Úpa
- Kategorie od 301 do 2 000 obyvatel: 1. místo – Pec pod Sněžkou
- Kategorie nad 2 001 obyvatel: 1. místo – Solnice
- Ocenění systému ELEKTROWIN: Skokan roku – Smiřice

Úplné výsledky soutěže najdete na stránkách Královéhradeckého kraje www.kr-kralovehradecky.cz.

L. Reichová

Zprávy z Obecního úřadu Holohlav

PRÁCE NA SILNICI I/33 V HOLOHLAVECH SE CHÝLÍ KE KONCI

V minulém Zpravodaji jsem psal, že stavební práce se protáhnou až do října 2016, kdy bude dokončena rekonstrukce propustku u vodojemu. Krajský úřad při povolování uzavírky rozhodl, že uzavírku na nejfrekventovanější silnici ve východních Čechách povolí maximálně do konce června 2016, než začne čas dovolených a zvýšený provoz od polských hranic. Pochvalme stavební společnost z Valašského Meziříčí, firmu ALPINE Bau CZ, za přehodnocení harmonogramu prací a jeho dodržování. Otázkou zůstává počasí, jestli vydrží jako dosud.

Při této rekonstrukci silnice provedla naše obec dostavbu chodníků a navazujících vjezdů k rodinným domkům. Zároveň byla provedena rekonstrukce kabelizace veřejného osvětlení a obecního rozhlasu – ať to vše slouží nám i budoucím generacím. V druhé polovině roku nám zbyde rekonstrukce chodníku směrem na Hradec Králové, na který jsme dostali finanční příslib ze SFDI Praha.

Po ukončení úprav silnice nám zůstane otázka průjezdné rychlosti aut v intravilánu obce. Budou ke zpomalení stačit vjezdové brány na kraji obce, které byly vybudovány již v roce 2010?

PRÁCE NA SILNICI SLEDOVALI I ARCHEOLOGOVÉ

Při archeologickém průzkumu při bagrování podloží silnice bylo krásně vidět, kde bylo pravěké řečiště od Hrdláků (mezi Habřinou a Račicemi). Před domem čp. 90 sahá v současné době rozmáchané podloží černozemě až do hloubky 2 metrů pod silnici. Do těchto míst zasahovalo poutní místo starousedlíků cca 3000 let před našim letopočtem. Před domem čp. 89 zářez černozemě sahá až do hloubky 4 metrů pod vozovku silnice I/33. I před domem čp. 103 je pod vozovkou silnice také černozem – je dokulata o průměrech 3 m a 1,8 m. Tato místa nazvali archeologové „Hliník“ a „Zásobnice“. To všechno už naši archeologové věděli. Mají to souřadnicově zmapované a také si tato místa při stavebních pracích hlídali.

SPORTOVNÍ PARK U SVATÝCH

V minulém Zpravodaji jsme naznačili, co všechno se dá vybudovat ve sportovním parku. Nyní se připravuje už prováděcí projekt na základě vyjádření všech dotyčných orgánů – síťářů, policie, dopraváků, památkářů, zdravotně postižených, drah aj. Každý si dává do podmínek své požadavky a za naši vizi jsme se museli bít. Někdy mají jednotlivé orgány až protichůdné požadavky, a tak projektanti často hledají kompromisní řešení a jednání jsou komplikovaná. Nejdéle se táhla jednání s památkovým úřadem v Josefově. Zastánci „císařské cesty“ vedoucí od smiřického zámku podél soch sv. Jana a panenky Marie ke kostelu v Holohlavě měli obavy z nové výstavby. Po čtyřech postupných jednáních se do-

cházel ke kompromisům, kde památkáři i projektanti svým požadavkům částečně ustoupili a našli společnou řeč tak, aby se docílilo harmonického prostředí jak pro historické sochy, tak i pro současnost. Jedná se o rozsah parkoviště, velikost a materiál na cesty, výsadbu nové aleje, umístění kontejnerů na tříděný odpad, ale i umístění veřejných záchodků pro děti a sportovce. Jednoduchá a přirozená věc, jako že pojedete po cestě v parku na kole anebo že půjdete k sochám po cestě, kam může i auto, motá hlavu jak dopravákům, tak policejnímu sboru – ti nám umístí u cest les značek a cesta U Svatých by připomínala spíše dopravní hřiště než úvozovou cestu. Další z řady požadavků je respektování projektu zdvoukolejnění, který se teprve připravuje a jehož podoba je zatím ve hvězdách. Sportovní park a přiléhající prostranství přesto dostávají konkrétní podobu, kterou si můžete prohlédnout na aktuální situaci. To, na co se v parku můžete těšit, jsme psali v minulém Zpravodaji, tak jsem pro osvěžení. Ústředním bodem je hřiště s umělým trávíkem, kolem kterého obíhá in-line dráha se zvlněnou částí. Dětské hřiště je umístěno v nejkřídlejší části areálu daleko od cesty a dráhy pod sochou sv. Jana Nepomuckého. Celý park bude volně přístupný, jen podél cesty bude živý plůtek s brankami.

Každé nové jednání s dotyčnými orgány však přináší další nové požadavky. Čeká nás ještě dlouhá cesta plná projednávání a povolování.

DŮM ČP. 171 V UL. NA VÝSLUNÍ

Dům byl během jednoho týdne v měsíci únoru zbourán. Jeden a půl roku příprav, jednání s Úřadem pro jadernou bezpečnost z důvodů uložení radioaktivních panelů, šetrný způsob demontáže, převozu, uložení aj. Dále stavební povolení a výběrové řízení na dodavatele – kde vyhrála firma ALPRIM Velké Poříčí, která má s bouráním objektů největší zkušenosti. Vše proběhlo bez problémů.

V současné době je stavební parcela na prodej. Je to jediná parcela pro stavbu rodinného domu, kterou vlastní obec. Ano, dali jsme si do požadavků pro stavbu určitá kritéria, která jsou v závazných ukazatelích pro zájemce. Chtěli bychom zachovat urbanistický ráz zástavby ulice Na Výsluní. Otevírání obálky s nabídnutou cenou proběhne na konci měsíce srpna 2016. Uvidíme, kolik zájemců předloží obálku s nabídkou ceny.

ČARODĚJNICE

Čarodějnice se opět páliły na louce U Svatých. Dřevo na hranici jsme měli z našeho lesa pod Chloumkem, které vytěžili naši zaměstnanci obecního úřadu. Hranice byla z proschlých smrků napařených kůrovcem, které bylo třeba tak jako tak vytěžit. Celá akce byla také organizována naší mateřinkou s průvodem malých čarodějí a čarodějnic s lampiónky. Hasiči hranici vyzdobili a postarali se o občerstvení přihlížejících. Počasí se vydařilo – všichni tak jsme byli náramně spokojeni. Poděkování patří opět pracov-

- 1) Multifunkční hřiště
- 2) Dětské hřiště mezi stromy
- 3) Zvlněná dráha pro koloběžky
- 4) Přistřešek se zázemím
- 5) Louka s ohništěm
- 6) Altán na kopečku
- 7) Květná louka
- 8) Parkoviště
- 9) Plocha pro kontejnery

níkům obce za hezkou hranici, ale i paní ředitelce Smotlachové a hasičům za „kulturní program“. Kde se budou pálit čarodějnice příští rok? Uvidíme, jak nám půjde výstavba sportoviště v místě dnešního pálení od ruky.

BUDOVA SALAŠE V ULICI ŠKOLNÍ

Po třech letech jednání s okresním, krajským a ústředním výborem Českého svazu chovatelů byla usnesením Ústředního výboru v souladu se stanovami ČSCH určena likvidátorem základní organizace Českého svazu chovatelů Holohlav. Organizace v Holohlavech byla zrušena bez provedení likvidace ke dni 31. 12. 2009 a v katastru nemovitostí zůstala zapsaná budova Salaše, byť je na pozemku obce. Nyní zastupitelstvo obce bude rozhodovat za kolik korun budovu koupí (návrh za 1 Kč), co s budovou (v návrhu je demolice), a dále jak naložit s pozemkem o velikosti 1 548 m². V návrhu je několik variant. Jak ve sportu, tak v kultuře aj. Bude záležet na občanech, k čemu se přikloní. Za moji osobu – protože si ze mne na poradách starostů dělají kolegové legraci, že obec bez hospody není obec – budu hlasovat pro společenskou budovu, a to i s přístupem na pozemek i z ulice Lipová.

DĚTSKÝ DEN

Letošní dětský den se konal za mimořádných opatření ve dvoře společnosti TROTINA Auto s.r.o., která nám poskytla azyl. V holohlavském parku jsme nechtěli nic pořádat z důvodů bezpečnosti našich dětí. Jedná se o částečné objízdné trasy silnice I/33 ulicemi Školní a Dlouhou, které nám nikdo nepovolí po dobu pořádání dětského dne uzavřít, a projíždí zde mnoho spěchajících aut. Byla to i příjemná změna pro všechny, kdo milují auta. Na programu byl nejen zábavný program pro děti se soutěžími Akademie Šampion, ale i vystoupení našich mažoretek, malování na auta, opékání buřtů, dětská módní přehlídka a další. O dětskou diskotéku a doprovod se postaral moderátor Vašek Ostrovský. Celý program byl zakončen na krásném pódiu od půl šesté koncertem „Děti Ráje“. Všem pořádajícím, kulturistům, hasičům a hlavně sponzorům podnikům TROTINA Auto a CZ-Eko s.r.o. patří veliké poděkování.

Miloš Malínský, starosta obce

Mažoretky IZABEL Holohlav

V roce 2016 mažoretky Izabel odstartovaly plesovou sezónu vystoupením ve Dvoraně Smiřice na plese myslivců. Již od začátku roku pracoval tým na nové skladbě a průvodu na Národní šampionát, který se neúspěšně blížil. Soubor Izabelky začal nový rok vystoupením na dětských akcích v okolí Holohlav. V letošním roce je čekalo první vystoupení na Národním šampionátu v Chlumci nad Cidlinou, což pro ně znamenalo pořádné natrénovat pódiovou skladbu, ale také si poprvé vyzkoušely průvod. Než se NŠ uskutečnil, oba soubory – Izabel a Izabelky soutěžily v Třebechovicích pod Orebem dne 2. 4. 2016, kde se IZABELKY umístily na 3. místě a IZABEL na 2. místě. Soubor Izabel se před soutěží téhož dne ukázal v tělocvičně ZŠ Smiřice na zahájení cvičení s Olgou Šípkovou. Další týden na soutěži Dvorská jednička 9. 4. v kategorii sólo Natálka Bretová se skladbou Ledové království vybojovala krásné 5. místo. Byla to její první soutěž v sólu, moc gratulujeme.

Čas rychle utíkal a 1. 5. 2016 se oba soubory vydaly autobusem na Národní šampionát v Chlumci nad Cidlinou. Počasí přálo, ráno se soubory účastnily průvodu městem, kde proběhlo zahájení NŠ. Během dopoledne Izabelky a Izabel zvládly první část soutěže – průvod. Po dobrém obědě načerpaly mažoretky sílu a čekalo je pódiové vystoupení. Bohužel se nám odpoledne sluníčko zatáhlo, ale oba soubory neovlivnila změna počasí. Pódiové vystoupení se Izabelkám i Izabel povedlo. Netrpělivě jsme čekali na vyhlášení výsledků, Izabelky v kategorii mini a Izabel v kategorii děti mladší. Pro mažoretky Izabel podle pravidel NŠ znamenalo, že při dosažení stupně vítězů je čeká postup do dalšího kola na mistrovství do Klatov.

Vyhlášení se oba soubory dočkaly. IZABELKY se umístily na 4. místě a IZABEL na bronzovém stupni vítězů – postup na Mistrovství ČR do Klatov. Mistrovství ČR se uskuteční 4. 6. 2016, což je po uzávěrce Zpravodaje. O víkendu před soutěží se oba soubory ukáží na dětském dnu v Holohlavech. Doufáme, že se bude i nadále mažoretkám dařit na soutěžích, což podpoří jejich zájem o tento sport, a jejich snaha bude ohodnocena získanými medailami a poháry.

Přejeme krásné prožití školních prázdnin a dovolených.
Izabelky a Izabel Holohlav

Ze života Základní školy Smiřice

BRITÁNIE S BRITEM

Výuka cizího jazyka je nejvíce úspěšná s rodilým mluvčím. Do naší školy přijel svou zemi představit Neil – rodilý Angličan. Žáci se na jeho program připravovali už předem – vyplňovali pracovní listy, kde se seznamovali s pojmy typickými pro Anglii, Skotsko a Wales. Představení v tělocvičně bylo velmi zdařilé, poučné a zároveň zábavné. Vystoupení Neila a jeho asistentky Lucky bylo nabitě nejen realii, ale také písničkami a ukázkami z Neilova soukromého života. Třídy soutěžily ve znalostech mezi sebou, tím si upevňovaly nabyté vědomosti.

BESEDA SE SPISOVATELKOU

Naši školu navštívila spisovatelka Jitka Vítová, aby žákům 2. a 3. ročníku představila své knihy o Květušce. Během besedy se děti dozvěděly, jak vzniká kniha, jak se vybírají ilustrace i proč si paní Vítová vybrala poměrně neobvyklý námět – život hmyzu. Autorka měla připravené i otázky a hádanky a pozorní posluchači tak mohli získat drobnou odměnu. V průběhu besedy si mohli žáci knihy prohlédnout, společně se spisovatelkou z nich četli a hledali obrázky. Po skončení akce mnohé děti projevíly o knihy zájem a skutečně si je v dalších dnech i zakoupily. Tato zdařilá akce společně s jarní návštěvou knihovny napomáhá rozvíjet u dětí zájem o četbu, což je v dnešní počítačové době chvályhodné.

ZÁPIS

V pátek 12. února se konal na naší škole zápis do 1. třídy. Letos všechny překvapila vysoká účast. Ve tři hodiny odpoledne uvíací třída praskala ve švech. Na úvod žáci 2. B zahráli krátkou veršovanou pohádku a pak už se budoucí prvňáčci rozešli po skupinkách na jednotlivá stanoviště – pohádkové země. V každé pohádkové zemi na děti čekala paní učitelka se spoustou zajímavých úkolů. Mimo klasické úkoly jako je kresba postavy, správná výslovnost slov, pojmenovávání geometrických tvarů, čekaly na budoucí prvňáky úkoly netradiční – práce s matematickými magnetickými prvky a také plnění úloh na interaktivní tabuli. Po navštívení všech pohádkových zemí mohli rodiče s dětmi posedět v naší školní kavárně a zpříjemnit si tak zakončení zápisu. Při odchodu děti dostávaly balíčky s odměnou malé legové postavičky a dalších kreslicích potřeb. Bylo zapísáno 61 prvňáčků a z toho 9 požádalo o odklad. Budoucím prvňáčkům přejeme hodně úspěchů a děkujeme všem rodičům, kteří pro své děti vybrali naši školu.

FABER – JAK RYCHTÁŘ OŽENIL KATA

Ve středu 9. března se naši žáci opět zábavnou formou seznamovali s historickými fakty v projektu Faber. Letošní téma bylo: Jak rychtář oženil kata aneb veselé a poučné povídání o historii základních řemesel. Na žáky 4.–9. ročníku čekal výukový pořad o historii práva, soudnictví, tortury, zločinu a trestu ve středověku. Žáci si doplnili dějepisné znalosti, dozvěděli se, jaké tresty a za co se udělovaly, co dělali kat, rychtář, krevní písař, právní pacholci a konšelé. Před žáky se ale objevila i řada mučících a popravčích nástrojů, které si děti mohly prohlédnout (a některé i vyzkoušet). Protože celé představení bylo vedené humorným způsobem, nikdo se nebál. A mnozí si určitě přišťe vybaví, co se ve středověku skrývalo za pojmy taškář, šibal nebo pranýř.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Den otevřených dveří již patří mezi tradiční akce. Letos se uskutečnil 18. března v 1.–3. ročníku. Mnoho rodičů opět využilo příležitost navštívit výuku a sledovat práci dětí i vyučujících. Učitelé ukázali, že současné vyučování je pestré a zábavné, ale domácí příprava je stále nutná. Rodiče mohli porovnat výkony svých dětí a jejich spolužáků a získat tak nové stimuly právě pro domácí práci s dítětem.

EXKURZE DO KNIHOVNY

V jarních měsících již tradičně navštěvují žáci 2.–4. ročníku dětské oddělení místní knihovny. Ochotné paní knihovnice je seznámí s chodem knihovny. Navíc mají vždy pro děti připravené soutěže – pochopitelně související s četbou a odstupňované podle ročníků. Vítězové obdrží malou odměnu, ale hodně paní knihovnice mají drobnost pro každého žáčka. Děti si poté mohou prohlížet a číst knihy – zvláště oblíbené jsou encyklopedie. V příjemném prostředí knihovny stráví děti podnětné odpoledne. Tato akce je u žáků velmi oblíbená a mnozí se do knihovny vracejí už jako čtenáři. Velké poděkování patří oběma laskavým knihovnicím, paní Rouskové a paní Hušákové, které ochotně a s velkou trpělivostí návštěvy celých tříd organizují.

ZDRAVÉ ZUBY

21. dubna navštívil školu budoucí stomatolog pan Staněk. V rámci své praxe si pro žáky 1. a 2. ročníku připravil instruktážní přednášku ze svého oboru. Děti motivoval pohádkou o Zoubkovi, ale pak je trochu postrašil fotografiemi nečištěných zubů a rozpadajících se chrupů. Poté si děti připravily vlastní kartáčky a učily se s medikem správně čistit zuby. Pan Staněk všechny poctivě zkontroloval a opravoval případné nedostatky. Nutno dodat, že po předchozích fotografiích se žáci opravdu snažili. Tak jen aby jim snaha vydržela i při domácí péči o chrup!

RENEŠANČNÍ VOJENSTVÍ

V pondělí 2. května k nám zavítala skupina Pernštejn s programem Renesánční vojenství pro 5.–9. ročník. Žáky seznámili se způsobem tehdejšího vojenství. Tak jako vždy je zapojili do programu, a proto děti nejvíce zaujala tvorba falangy. Na závěr žáci obdivovali šermířské umění Pernštejnů.

SOUTĚŽE V ANGLICKÉM JAZYCE

V okresním kole soutěže v anglickém jazyce naši školu v kategorii 6.–7. tříd reprezentovala Beata Jakubská, v kategorii 8.–9. tříd Filip Uždil, který v okresním kole porazil všechny své protivníky a postoupil do krajského kola, kde obsadil krásné 7. místo.

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA – OKRESNÍ KOLO

Do okresního kola postoupili jen žáci 6. A – Max Kundrt, Kateřina Valentová, Tereza Bednářová, Martin Kadaník a Beata Jakubská. První čtyři jmenovaní se stali úspěšnými řešiteli a Max Kundrt obsadil v silné konkurenci skvělé 1. místo.

PYTHAGORIÁDA – OKRESNÍ KOLO

V okresním kole Pythagoriády pro 5. ročník nás reprezentovali žáci Adrian Svoboda a Patrik Postupa. Adrian Svoboda dosáhl třetího nejlepšího bodového výsledku a umístil se v silné konkurenci na pěkném 11. místě.

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Recitační soutěž na 1. stupni již patří k akcím s mnohaletou tradicí. Ve zcela zaplněné třídě recitovalo celkem 40 soutěžících, které přišli povzbu-

dit jejich rodiče, prarodiče i kamarádi. Naši školu v Hradci Králové reprezentovali Natálie Černá, Marek Ševčík, Klára Řeháková a Hana Ševčíková. Všichni recitovali velmi hezky a s opravdovým elánem. Marek Ševčík svým přirozeným projevem zaujal porotu a ta jej po zásluze vybrala mezi pouhé 4 postupující do krajského kola.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Prohlídky zámecké kaple

Prohlídky Kaple Zjevení Páně s průvodcem se v roce 2016 konají v tyto dny:

- 5. a 19. června
- 3., 17. a 31. července
- 14. srpna
- 11. a 25. září

Začátek těchto prohlídek je vždy ve 14 a v 15 hodin.

V sobotu 27. srpna 2016 v rámci akce Ukončení prázdnin zájemcům povypráví historii barokní památky hraběnka ze Šternberka společně se svojí schovankou. Vzhledem k tomu, že program akce se v tuto chvíli ještě ladí, časy těchto prohlídek budou zveřejněny na internetových stránkách památky.

Mimo uveřejněné termíny je kaple zpřístupněna pouze po předchozí objednávce organizovaným zájezdům nebo skupinám nad 20 osob. Zájemci o prohlídku se mohou připojit i k objednaným prohlídkám, jejichž termíny jsou průběžně zveřejňovány na internetových stránkách www.kaple.mestosmirice.cz.

ZMĚNA VÝŠE VSTUPNÉHO

Od 1. 5. 2016 došlo ke zvýšení sazby vstupného do kaple a do expozice sochaře a medailéra Milana Knoblocha. V tabulce jsou nové ceny uvedeny včetně 15% DPH. Děti do 6 let mají vstup zdarma.

Kaple Zjevení Páně ve Smiřicích

dospělí	70 Kč
důchodci, děti 6–15 let, studenti, ZTP, členové KČT	50 Kč

Expozice Milana Knoblocha

dospělí	30 Kč
důchodci, děti 6–15 let, studenti, ZTP, členové KČT	20 Kč

kaple + expozice

dospělí	90 Kč
důchodci, děti 6–15 let, studenti, ZTP, členové KČT	60 Kč

NÁVŠTĚVNÍ ŘÁD KAPLE

Dne 1. 6. 2016 vstoupil po schválení Radou města Smiřice v platnost Návrh návštěvní řád národní kulturní památky Kaple Zjevení Páně ve Smiřicích, který upravuje povinnosti návštěvníků.

Souběžně s tímto návštěvním řádem vstoupily v platnost i Obchodní podmínky Kulturního střediska Dvorana, s. r. o., ve Smiřicích, které upravují podmínky pro koncerty, divadelní a jiná podobná představení a podmínky pro nákup vstupenek na kulturní akce jednak v KD Dvorana, a také v Kapli Zjevení Páně.

Úplná znění těchto dokumentů jsou k nahlédnutí v obou zařízeních a dále jsou zveřejněna na internetových stránkách www.kaple.mestosmirice.cz a www.ksdvorana.mestosmirice.cz.

Ladislava Reichová, vedoucí správního odboru MěÚ Smiřice

Zprávičky ze smiřické školičky

Tak už tu máme jaro a to bývá krásné období. Všechno kvete, sluníčko zapadá později a po zimě můžeme oprášit kola a vyrazit s rodiči do přírody. I když už cítíme příjemnou vůni květin, trávy, stromů, připomínáme si vše, co jsme během předešlého půl roku zažili.

V lednu jsme shlédli ve školce loutkovou pohádku „Jak Matěj vysvobodil vítr“. A jak už to v pohádkách bývá, vše dopadlo dobře, i když jsme se o Matěje moc báli.

V průběhu celého školního roku si hrajeme ve všech třídách na „Vesmír“. Právě proto byla v měsících lednu a únoru třídou Berušek vyhlášena akce „Vesmírné vyrábění s rodiči – výroba raketoplánu“. Během těchto měsíců jsme litali raketou, dozvěděli se, že rakety různých typů se využívají především v kosmickém výzkumu, ale i pro zábavu – ohňostroj. Zjistili jsme, jaký význam mají satelity, družice. Děti byly za své výrobky obdarovány diplomy, sladkostmi a vitamíny. Za raketoplán dostaly děti odměnu nejen ve školce. Výtvarníci ze tříd Žabiček a Včeliček se umístili v celorepublikové soutěži „Škola z Marsu“ na krásném 11. místě a Sofinka Diadovská na 13. místě. Gratulujeme!

A protože chceme poznávat i nové hudební činnosti, navštívila nás v únoru paní Lída Helligerová se svým pořadem „Perníková chaloupka“. Seznámili jsme se s různými hudebními nástroji, vyzkoušeli si, jak se na ně hraje, a samozřejmě si spolu s paní Lídou zazpívali spoustu písniček o Jeníčkovi a Mařence. Trpaslíci a Sněhurka nás zase pobavili v Kulturním středisku Dvorana.

V březnu jsme se vydali průvodem přes Smiřice rozloučit s paní Zimou. Vyrobili jsme ji z ekologických materiálů, abychom řeku Labe neznečistili od věcí, které do ní nepatří. Ještě v tomto měsíci nás okouznil svým strojem na výrobu peněz. Víme, že pro nás, děti, je důležité jíst zdravě, a proto nás navštívila „Zdravá pětka“. Paní lektorka zábavnou formou ukázala zásady zdravého stravování a připomněla, jak je důležitá nejen strava, ale i pohyb. Na konci jsme si ze zeleniny a ovoce sestavili to, co nás napadlo – panáčky, auta, usměváčky, mračouny. Moc nás to bavilo, zeleninka nám více chutná. A také už víme, jak si máme správně čistit zuby.

O tom, že největším pokladem není zlato, ale lidská moudrost, nás přesvědčil kapitán v loutkové pohádce „O statečném kapitánu Ploutvičkovi“. Na jaře třída Včeliček vyhlásila „Vesmírné vyrábění s rodiči – můj kamarád Martánek“. Ti nám zdobí chodbu a každé ráno nás ve školce vítají. Moc se nám to povedlo, diplom a dárek nás potěšil a bublinky z bublifuku – ty litaly po celé školce.

U nás na zahradě jsme si prohlíželi policejní auto, policejní výzbroj, viděli policejní pejsky při akci se zlodějem a povídali si o dopravě. I majáky jsme si spustili na zásahovém vozidle.

Zdá se mi to nebo nezdá?

Po obloze padá hvězda.
A hned jinde na ni letí
stejně rychle druhá, třetí.
A než zmizí její pád,
rychle si zkus něco přát.

A konečně jsme se dočkali tak vysněného výletu do Hvězdárny a planetária v Hradci Králové. Viděli jsme Slunce – jak vychází a zapadá, jak dokáže zapálit papír, a proto už víme, že se na sluníčko můžeme dívat jenom s brýlemi. Také jsme se seznámili s jinými planetami, dozvěděli, jak vznikl Měsíc, slyšeli startovat raketu. Poté jsme se podívali na noční oblohu, kde byl nejen Velký vůz, ale i další hvězdy, třeba ve znamení zvěrokruhu, každý hledal své. Dalekohledem jsme pozorovali okolí, na konci nás pobavila pohádka Měsíc a křečků.

A co nás čeká, než začnou prázdniny? No přece jako každý rok: Sluníčkové odpoledne – veselé odpoledne s dětmi a rodiči a slavnostní „Rozloučení s předškoláky“.

Vaše Adélka Všeťečná

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Vážení čtenáři, ráda bych vás opět po půlroce seznámila s děním v naší mateřské škole od ledna do těchto dní. Začátkem roku se podívaly děti ze tříd Sluníček na návštěvu do Základní školy ve Smiřicích. Bylo těsně před zápisem a děti si mohly prohlédnout prostory školy a seznámit se i s některými učiteli a družinou. Samozřejmě se těšili na setkání se svými loňskými kamarády. Paní učitelky potěšila i pochvala z úst pedagogů, že byli s připraveností dětí z naší mateřinky na vstup do 1. třídy spokojeni.

Letošní zima nás příjemně překvapila v tom, že napadnutý sníh vydržel dva týdny, a mohli jsme po roční přestávce vytáhnout boby a řídit na školním kopečku. Samozřejmě, že jsme celou zimu nezapomněli sypat do krmítka opeřeným zpěváčkům a zjistit, že i oni jsou pěkní mlsouni. V lednu jsme odstartovali letošní kalendář akcí divadelním představením Loutkového divadla Kozlík s nádhernými marionetami. Loutkoherci dětem také loutky ukázali a děti si je mohly osahat.

Následovaly další programy z oblasti divadla – návštěva představení ve Dvoraně ve Smiřicích, tradiční návštěva loutkoherce Jiřího Polehni, tentokrát s loutkovou pohádkou Tajemství pohádkové knížky.

Konec zimy byl opět ve znamení karnevalu a průvodu masek po hlavní části obce, zazpívali jsme pro dobrou náladu prodavačkám před obchodem a také zaměstnancům na obecním úřadu.

Mateřskou školu navštívila i letos slečna Míša Fikejzová se svým psem na domluvená canisterapeutická setkání. O klasické terapii v takovém počtu dětí nemůže být řeč, ale děti pracují v malých skupinách, seznamují se se zásadami bezpečného a správného chování ke psům, hrají s ním psychomotorické hry

a učí se psa vodit. A stejně jako se zapojují do péče o školního králíka Karla, i zde se učí, že pejsek není jenom legrace, ale také závazek.

Děti ze třídy Sluníček zazpívaly na výroční schůzi Svazu žen v Holohlavech u příležitosti MDŽ a s prvním jarním dnem jsme vynesli Zimu – Moranu. Letos se ale i přesto párkrát vrátila postrašit nás sněhem a ochlazením.

Měsíc duben byl ve znamení dvou celoškolských projektů – na téma Bezpečný život, zaměřený na prvky bezpečného chování na ulici, na hřišti i doma, ale také na prvky ochrany svého zdraví a bezpečnosti v kontaktu s cizími lidmi. Učitelky i děti společně na závěr projektu zorganizovaly velké dopravní hřiště ve školním parku, a také jsme si pozvali Klauna Tú Tú s jeho interaktivním programem pro děti. Protože víme, že jsme jako lidé nedílnou součástí přírody a naší planety, jako druhé téma jsme zařadili projekt Žijeme na Zemi. Jeho součástí bylo nejen pozorování přírody a pokusy, ale také návštěva pracovníka Záchranne stanice Jaroměř v MŠ se živými zvířaty a interaktivním programem Živá zahrada. Duben jsme zakončili čarodějnickým dnem.

Abychom viděli i opravdové iluzionisty, pozvali jsme si do školky pana Krejčího s pohádkovým kouzlením a přímo varietní mistry – manžele Kellnerovy s jejich Magic show. Každoročně si domlouváme návštěvu známého ilustrátora dětských knih, časopisů a omalováněk Adolfa Dudka s jeho zábavným kreslicím programem, letošní návštěva již byla v pořadí čtvrtá a budeme se těšit na další.

První výlet jsme zorganizovali v květnu na den otevřených dveří na letišti v Hradci Králové, organizovaný pro školy v rámci Helicoptershow 2016. Děti viděly ukázky hašení požáru vrtulníkem, ukázku zásahu hasičů při dopravní nehodě a práci záchranné služby. Kromě toho si mohli prohlédnout vystavenou hasičskou techniku, záchranky a vrtulníky a zasoutěžit si na připravených atrakcích.

Den rodin jsme oslavili stejně jako minulý rok – připravili jsme s dětmi krátký program a pohoštění pro rodiče na odpolední setkání a tvořivé dílny. Rodiče si spolu s dětmi potiskovali originálně trička dle své fantazie, pracovali s ubrouskovou technikou anebo si jen tak hráli. Posledními akcemi v tomto školním roce bude ještě jeden výlet na dřevěné hřiště do Hradce Králové, návštěva sférického kina v MŠ s promítáním ve 3D a tradiční Zahradní slavnost pro rodiče spojená s rozloučením s předškoláky.

O prázdninách během uzavření mateřské školy plánujeme rekonstrukci sociálních zařízení v prvním poschodí. A tímto končím svoji zprávu a přeji nám všem příjemně strávené léto.

Renáta Smotlachová, ředitelka MŠ Holohlavy

Kašpárek v Sokole

V minulém čísle Zpravodaje nám paní Věra Kloučková připomenula 90 let činnosti loutkového divadla ve Smiřicích. Zajímavý článek mě inspiroval k nahlédnutí do sokolského archivu a vyhledání dalších informací o začátcích loutkového divadla u nás. Je třeba si na začátku připomenout, že Sokol (Česká obec sokolská) zdaleka nebyl zaměřen jen na sportovní činnost. Spolek od svého založení (ve Smiřicích roku 1898) kladl důraz na skloubení aktivit sportovních, vzdělávacích i kulturních. Spolek se od svého počátku prezentoval jako vlastenecký a nepolitický. Pořádány byly přednášky, besedy, výlety na významná místa české historie a akce kulturní jako biograf a divadlo. Nejvýznamnější ovšem zůstávala účast na všesokolských sletech. Mluvíme o době, kdy ještě neexistovala televize ani další zvuková technika, zvukový doprovod k němým filmům i divadelním představením zajišťoval hudební kroužek Sokola. Když se lidé tehdy chtěli bavit, museli si ve svém volnu zábavu připravit a zorganizovat.

Mimo Sokola zde působily další ochotnické spolky jako Jednota divadelních ochotníků Jirásek a pěvecký spolek Hanka. V roce 1921 zahájil svoji činnost sokolský biograf němým filmem Černí myslivci za doprovodu hudebního kroužku, poté byl za hojně účasti předveden film Krásná zebračka. Investice do zařízení biografu ve Dvoraně činila 50.000 Kč. Roku 1923 byl biograf přemístěn do sálu hotelu Andrejsek, což si vyžádalo nové zařízení, sklápěcí sedadla, piano pro orchestr za 10.000 Kč a nová osvětlovací tělesa. Ukázalo se však, že výnos biografu neodpovídá očekávaní návratnosti investice. Zvuková aparatura pro biograf byla zakoupena v roce 1931. První promítání zvukového filmu ve Smiřicích se uskutečnilo 12. prosince 1931, promítán byl film Fidlovačka.

Hotel Andrejsek (vlevo), kde loutkové divadlo sídlilo

A nyní již ke Kašpárkovi. Rok 1926 – v jednotě se již delší čas projevovala touha po loutkovém divadle pro mládež a 17. ledna byl učiněn první krůček. Na loutkovém divadle, jež zapůjčil úředník cukrovaru pan Cihlo, byla před zaplněným sálem hotelu Andrejsek poprvé sehrána „pimprlová komedie“. Úspěch prvního pokusu podnítil účinkující tak, že do konce února bylo sehráno celkem 8 představení, která zhlédlo celkem 785 diváků. V dubnu, po skončení sezóny, bylo zapůjčené divadlo s poděkováním vráceno panu Cihlovi. Během prosince pak bylo sehráno 5 představení na divadle, jež ochotně zapůjčila bratrská jednota Vlkov. Celkem v tomto roce bylo sehráno 13 her s finančním výnosem 627 Kč, bylo rozhodnuto tento využít na nákup dekorace a potřebných rekvizit pro vlastní loutkové divadlo.

Stavba vlastního divadla byla schválena roku 1929. Bratři, zajímající se o loutkářství, zhlédli loutková divadla v okolních městech, důkladně se tak připravili k výstavbě a vedení vlastního divadla. V roce 1930 konečně dochází k zřízení vlastního loutkového divadla. Bratr Jakoubek z Hradce Králové narýsoval plány, které byly předány k přezkoumání zkušenému loutkáři br. Boučkovi z Jaroměře. Br. Lefnar se zavázal, že zdarma dodá veškeré potřebné řezivo, a mohlo se začít.

Rok 1931. Loutkáři a děti se konečně dočkali vlastního loutkového divadla. Jeviště zhotovil br. Machač podle plánů pečlivě přezkoumaných a schválených několika odborníky za 1.416 Kč. 7. listopadu tak zahájilo

loutkové divadlo na vlastním jevišti a s vlastními loutkami pod vedením br. Zahálky hrou M. Kopeckého Oldřich a Božena aneb Posvícení v Hudlicích a v Praze. Zahajovací sobotní představení bylo sehráno pro dospělé, v neděli dopoledne se hrálo pro děti. Další představení v listopadu již přilákalo 310 diváků. Jednota může být právem hrdá na své loutkové divadlo, jemuž se málokteré z okolních co do účelnosti, praktičnosti a bohatosti vybavení vyrovná. Celkové náklady na pořízení divadla činily 10.028 Kč. Významné finanční dary poskytla Spořitelna smiřická, firma Malburg a syn, firma mlýn Voženílek, p. Pleštil a br. Kněžourek. 22. prosince bylo sehráno loutkové představení Krejčík, švec a Kašpárek před 232 diváky. Poprvé se ve hře objevuje Kašpárek, nepochybně nejoblíbenější postava her dalšího období.

V roce 1932 bylo sehráno 15 představení, z toho 3 pro dospělé. Při loutkovém odboru pracovalo 16 bratří, 4 sestry a 3 dorostenci. Dále uvádím názvy některých her, v závorce pak počet diváků: Jak Honza čerta chytil (234), Vodníkova Hanička (225), Kašpárkovo pometlo (232), Kašpárek a krejčí Jedlička (185), Kašpárek učí Matěje (205), Princezna Včelka, Do Prahy za prezidentem (198), Jak švec čerta ošidil (198), Krakonošova zahrádka a Kašpárkův strom (131).

V roce 1933 sehráno 11 představení, z toho 1 pro dospělé: Dobrá víla Jarmilka, Kašpárek jde do světa, Milion, Jak v hospodě napálili čerta (204), Čert a Káča, Kocour Felix (238), Šípková Růženka, Žádost kmotra Jahelky, Kašpárek ani čerta se nebojí (129), Kašpárek v legiích (281), Perníková chaloupka (272), Mikuláš jde k nám.

V roce 1934 sehráno 12 představení, z toho 4 pro dospělé a jedno maňáskové o dětském dnu: Pivoňka Králem (103), Kašpárek a Felix lékaři (221), Kašpárek a hvězdáři, Ve službách vlasti (202), Kašpárek a Ferdáček (165), Kašpárek, krejčí a švec (131) v Předměřicích, Konec světa mistra Dratvičky (249).

V roce 1935 sehráno 9 představení. Celostátního loutkářského sjezdu v Praze se od nás zúčastnili bratři Junek, Laburda, Malík a Zahálka: Hluchý král (84), Kašpárek náčelníkem loupežníků (164), Kašpárek šel k p. prezidentovi, Honza Orlobijec (202), Tři zlaté vlasy děda Vševěda (223), Čert na cestách, Mikuláš a loupežníci. Pro výpravnou hru Doktor Faust vyrobili mnoho kouzelných hejblat i řadu strašidelných přišer a oblub bratří Turecký a Stříbrný. Nedělní představení této hry pro děti bylo slavnostní, byl očekáván desetitisící návštěvník, kterým se stala školačka Helena Sychrovská, odměněna byla stálou vstupenkou a dalšími dárky. Přítomen byl i župní loutkař br. Polák z Hronova.

V roce 1936 bylo sehráno 9 představení. Dětská představení se těší stále značné oblibě, sál sotva postačuje a je těžké udržeti v hledišti potřebný klid. Loutkářskou školu v Praze absolvoval br. J. Stříbrný. Bratr Kafka věnoval divadlu zdařilou loutku slona, kterou sám zhotovil, jako již mnoho pěkných a vtipných věcí pro Kašpárkův inventář. Na župní loutkářské škole v Hronově přednášel i náš principál br. Zahálka, při ukázkách zaujali i smiřičtí maňásci zahradníci: Princezna Pampeliška (235), Král Ječmínek (172), Probuzení (219), Kašpárek lékařem (188), Čertův hrad (178), Kašpárek ve službě u sv. Mikuláše (205).

V roce 1937 sehráno 13 představení. Na župní schůzi loutkářů ve Starkoči byl br. Zahálka zvolen náměstkem župního náčelníka. Třídenním kursem v Praze prošli bratři Zahálka a Stříbrný: Strakonický dudák (84), Kašpárkova čtveráctví (116), Haló maňáskové, vzhůru do Prahy (129), Lešetínský kovář (276), Ivan Pecivál (149), Dva bratři od J. Schneidra (243) – s touto hrou podniknut zájezd do Vlkova za účelem probudit vlkovské loutkáře, aby nenechávali loutky spát v truhle na půdě, Raketou na měsíc (220) – raketu, která syčela, kouřila a letěla vyrobil její vynálezce a konstruktér br. lékárník J. Stříbrný.

V roce 1938 sehráno 12 představení s průměrnou návštěvností 237 diváků. Mobilizace, Mnichov, abdikace prezidenta Beneše: Drak (208), Kašpárek a Ježibaby (206), Kašpárkův první krok, Vodníkova Hanička, Žádost kmotra Jahelky (326).

V roce 1939 sehráno 13 představení s průměrnou návštěvností 250 diváků. Konec republiky, obsazení Čech a Moravy německým vojskem, těžké rány pro vlastenecky orientovaný Sokol. V předtuše zlých časů rozhodnuto věnovat zdejší škole cvičební nářadí v ceně 19.700 Kč, loutkové divadlo v ceně 3.578 Kč a hudební nástroje. Stále se ale hraje: Pivoňka králem (167), Bacilínek, Kašpárkovy čertoviny (199), Míček Flíček (292), Kašpárek a hastrman (355), Začarovaný les (311), Ponocný a strašidlo (147).

V roce 1940 sehráno 12 představení s průměrnou návštěvností 209 diváků. Loutkářské školy v Jaroměři se zúčastnilo 6 našich členů, přednášel zde i br. Stříbrný: Sněženka (258), Kašpárkovo zmoudření (171), Jak napálili v hospodě čerta (114), Smolíček Pacholíček (303), Kašpárek na prázdninách (185). Němci stále omezují činnost spolků, veškeré zábavy zakázány.

V roce 1941 rozpuštěny sokolské organizace a majetek zabaven, vlastenecké zaměření Sokola bylo pro Němce nepřijatelné. V provozu zůstal biograf, který promítal převážně německé filmy s propagačními žurnály na úvod. O zábavu pečoval alespoň loutkářský odbor, ovšem pod hlavičkou školy. Účast na loutkovém divadle během okupace byla stále značná, zábavy bylo málo a naopak peněz, za které nebylo co koupit, bylo dost: Buchlovský kámen (132), Nejkrásnější řeč na světě.

V roce 1942 hrány hry: 3x Čert a Káča, Budulínek (436), Perníková chaloupka, Vánoce v myslivně (344). V roce 1943 sehráno 8 představení: Zvířátka a loupežníci (335), Krejčí, švec a Kašpárek (246), Kašpárek dvorním lékařem (318), Koření z Černého vrchu (201), Kašpárek ve službě u sv. Mikuláše (373) – s nadílkou. V roce 1944 sehráno 5 představení: Kašpárek a hastrman (257), Kašpárek u Ježibaby (274), Přijde sv. Mikuláš (407) – s nadílkou. V roce 1945 sehráno 5 představení s průměrnou návštěvností 238 diváků: Kašpárek loupežníkem. Po osvobození, na den sv. Václava zahájeno hrou Míček Flíček (172), Lešetínský kovář (290). Vybráno na vstupném 3.905 Kč.

V roce 1946 sehráno 5 představení a jedno maňáskové. Snahy o vytvoření jednotné tělovýchovy, jednání nikam nevedou, výpady proti Sokolu. Župní divadelní škola v HK absolvovali br. Zahálka, Šimek a dorostenka Šimková: Ivan Pecivál (197), Psohlavci (93), Oldřich a Božena + Perníková chaloupka (262), Budulínek + Mikuláš a loupežníci (229) – s nadílkou. V roce 1947: Sněhurka a trpaslíci, v květnu 3x maňáskové představení, Kašpárkův sv. Mikuláš (321) – s nadílkou.

V roce 1948 sehrána 4 představení: 2x Janek v pekle, Mikulášská nadílka a Koblížek na cestách. Po únorových událostech povolána vláda Obrozené Národní fronty, odhodlaně nastoupena cesta k socialismu, v jednotách ustaveny akční výbory. Vyhlášena nutnost jednotné tělovýchovy, tentokrát direktivně vládním nařízením. Loutkáři měli krušné podmínky ve školní tělocvičně, kde stále více času zabíral biograf. Hrát bylo možné 1x za měsíc, v neděli odpoledne, na zkoušky nezbývalo místa ani času. Jevíště a rekvizity bylo nutné rychle rozebrat a uklidit, aby v 17 hodin mohl začít biograf. Když se pak naskytla možnost získat

Tři podoby smiřického Kašpárka

menší, ale vlastní sál v hostinci Na Lednici, nerozmysleli se loutkáři dlouho a zřídili tam stále jeviště. Na nové moderní loutky obdržel loutkářský odbor od jednoty úvěr 10.000 Kč.

V roce 1949 sehráno již 13 představení a 3 maňásková: Napravení lupiče Kolbaby, 2x Kašpárkovo zmoudření. Loutkáři obdrželi nové moderní loutky od ak. malíře V. Šedivého z Prahy. Jsou pohyblivější, moderní umělecká díla. Vodíčům poskytují daleko více možností, vyžadují však bedlivě pozornost a pilného cviku. První hrou s novými loutkami byla parodie Šnofonius a Mordulína (70). Další hry: 3x Exekuce, 2x Pastýřova Liduška, 2x Kouzelný koberec (167 + 24). Loutkáři měli delší prázdniny, neboť sál byl zabrán pro cizí pracovníky cukrovaru jako noclehárna. V prosinci sehrány hry 2x Princezna Pampeliška (200 + 162) a Kašpárek lékařem (55).

V roce 1950 sehráno 7 představení a 2 maňásková. Loutkářskou školu v HK absolvovalo 5 členů. Bratři Pádr a Čech pořídili novou dekoraci, byl zakoupen nový dvoutalířový gramofon se zesilovačem: 2x Dračí komedie (174 + 79), Kašpárek čarodějem (242), Zlatá skříňka (195), Jak se napil Honza rozumu (199), Dlouhý, Široký a Bystrozraký (305), Šipková Růženka (129).

V roce 1951 sehráno 5 představení ještě pod Sokolem. Vládním nařízením Sokol začleněn pod závodní jednotu státních statků. Nepochybně Sokol nevyhovuje komunistům, z bratrů se tak postupně stávají soudruzi. V režii P. Zahálky sehrána hra Pivoňka má smůlu (283), dále hry Drak (178), 2x Děd Vševěd a 2x O nespokojeném kohoutkovi. Loutkové divadlo, dobře prosperující a činné, je direktivně přidruženo k Osvětové besedě a odloučeno od Sokola. Tím tedy skončil Kašpárek v Sokole, naštěstí pro malé diváky ale dále úspěšně pokračuje samostatně. Samostatná činnost Sokola končí o rok později.

Smiřickým loutkářům přeji hodně tvůrčí energie do dalších let, principálovi dobrou partu a Kašpárkovi nejlépe zcela zaplněný sál rozesmátých a spokojených dětských diváků.

**Milan Plšek, předseda TJ Sokol
foto Kašpárka – VI. Sladký**

STRÁŽCE PEREL V KNIHOVNĚ aneb OPĚT LOVÍME

Znovu jsme se zapojili do čtenářské hry, ve které se knihy stávají perlorodkami. V knihovně je pro děti připraveno přes 200 vybraných knih – PERLORODEK. Stačí si vybrat jednu, správně vyplnit povinné otázky na kartě a získat perlu. Perly děti tentokrát nenavlékají na vlasec, ale ukládají si je do barevných papírových krabiček. Za každou zodpovězenou nepovinnou otázku je lovcům vyplacen honorář ve speciální knihovnické měně MORIONECH. Na konci roku budou mít pak všichni možnost utratit vydělané MORIONY v knihovně ve vánočním krámku.

i nové knížky zakoupené do knihovny a seznámit se s fondem dětského oddělení. Všichni si pak odnesli malou sladkost. V dubnu navštívili smiřickou knihovnu žáci druhých tříd. Povídání o knížkách a knihovně volně navázalo na pravidla slušného chování a s nimi související „kouzelná slovíčka“. Vybrané úryvky z knih dětem názorně ukázaly, že poděkovat, pozdravit, poprosit, prominout a omluvit se patří mezi základní pravidla zdvořilosti. Velký pohádkový test prozradil, jak kdo zná české pohádky a ti nejlepší si pak odnášeli diplom „NEJLEPŠÍ POHÁDKÁŘ“.

Na dvě březnová odpoledne byl pro žáky čtvrtých tříd smiřické základní školy připraven program s večerníčkovou soutěží, jazykovým kvízem a malou tvořivou dílnou nakonec. Děti měly možnost prohlédnout si

V květnu jsme pak přivítaly dvě třídy třetáků, i pro ně byla připravena malá knihovnická lekce a zábavná soutěž. Nakonec si děti vytvořily zajímavé výtvarné dílko netradiční technikou pomocí mléka, barev a saponátu. Sladkost pro všechny byla závěrečnou tečkou příjemně stráveného odpoledne.

Pro všechny naše čtenáře chystáme velké překvapení. Knihovna – respektive oddělení pro dospělé čtenáře – bude vybaveno novými regály a i dětské oddělení čeká menší vylepšení. Z důvodu této rekonstrukce bude Městská knihovna Smiřice od 22. srpna do 16. září 2016 uzavřena. Čtenáři budou mít možnost vypůjčit si větší množství knih již v červnu s možností vrácení v měsíci září.

PŘEJEME VŠEM KRÁSNE PRÁZDNINY PLNÉ POHODY, SLUNÍČKA A SKVĚLÝCH ZÁŽITKŮ!

Ilona Hušáková, vedoucí knihovny

Mikrofutsal ve Smiřicích

FINÁLE KRÁLOVÉHRADSKÉHO PŘEBORU MLÁDEŽE V MICROFUTSALU 2016, SMIŘICE 20. 4. 2016

Zdejší sportovní hala při ZŠ Smiřice se stala dějištěm finále Královéhradeckého krajského přeboru microfutsalu mládeže pro sezónu 2015/2016. V této sezóně tuto dlouhodobou soutěž hrálo 6 týmů, které se na 5 turnajích utkaly každý s každým. Tento finálový turnaj se začal od 9 hodin slavnostním nástupem všech družstev, mimo jednoho, které se omluvilo, a bylo jasně v celé dlouhodobé tabulce první.

Turnaj se hrál systémem dvakrát každý s každým, a dramatické boje přinesly velmi vyrovnané sportovní výsledky. O přeborníkoví kraje rozhodl až poslední zápas turnaje, který rozhodl o vynikajícím výsledku týmu zdejší ZŠ Smiřice. Tato škola získala titul přeborníka o jediný bod před ZŠ Sever z Hradce Králové.

Celkové pořadí:

- ZŠ Smiřice 30 bodů
- ZŠ Sever 29 bodů
- ZŠ Černilov 26 bodů
- ZŠ Gočárova 19 bodů
- ZŠ Habrmanova 14 bodů
- ZŠ Mandysova 3 body

Závěrem turnaje byly vyhodnoceny nejlepší týmy a všechny obdržely sladkou odměnu. Složení vítězného smiřického týmu: Pavel Hroch, Petr Hroch, Luciano Oláh, Nikola Pražienková, Filip Kočíš, Lukáš Kvapil, Daniel Staffa, Zdeněk Císař. Vedoucí týmu: Tomasz Raszka

Závěrem bychom chtěli poděkovat panu řediteli ZŠ Smiřice, který umožnil konání finálového turnaje ve sportovní hale zdejší ZŠ Smiřice, i všem dalším lidem, kteří se podíleli na organizaci této soutěže.

Josef Musílek, předseda České federace microfutsalu

Ze Smiřic až do Orlové

Stalo se, co málokdo předpokládal. Žáci ZUŠ Smiřice – Jiří Elišák, Štěpán Filip, Jan Skořepa a Michal Vašíček úspěšně zvládli krajské kolo v komorní hře v klarinetovém kvartetu a byli porotou vysláni do ústředního kola v Orlové. Se svým učitelem Jiřím Benešem nastoupili dne 5. května do expres rychlíku v Pardubicích a po necelých třech hodinách vystoupili v Ostravě. Cestou tramvají číslo 2 minuli bez povšimnutí pověstnou Stodolní ulicí a dorazili do přidělené ubytovny. Přehráli si ještě jednou soutěžní repertoár, pojedli z dovezených zásob a šli spát.

Druhý den je školní autobus dopravil do Orlové, kde se v ZUŠ J. R. Míši (zakladatele školy) konalo ústřední klání za účasti komorních souborů z celé republiky. Soutěžilo se v jednotlivých kategoriích, které byly sestaveny podle průměrného věku členů souborů. Bylo by jistě spravedlivější dělení podle délky studia, což se projevilo během soutěže. V každém případě naši kluci i přes jistou a pochopitelnou nervozitu nezklamali a zahráli dobře.

A ještě stojí za zmínku, že zaseli do vědomí poroty, soutěžících a návštěvníků, že existuje město Smiřice, někde mezi Hradcem Králové a Náchodem, což málokdo z nich věděl.

Jiří Beneš, učitel ZUŠ Smiřice

Informace z Pečovatelské služby

Hlavní poslání a cíle Pečovatelské služby Obecný zájem, z. ú.

Hlavním posláním a náplní práce pečovatelské služby je poskytovat pomoc lidem, kteří se kvůli zhoršení zdravotního stavu, nemoci, stáří či osamělosti dostali do nepříznivé sociální situace. Situace, které nejsou schopni sami vyřešit ani s pomocí rodiny a potřebují pomoc druhé osoby, tak aby byly jejich potřeby pokryty v rozsahu a kvalitě, na kterou jsou doposud zvyklí.

Kdy se stává osoba zájemcem o službu a kdy je již uživatelem

Osoba se stává zájemcem o službu tehdy, když projeví o zavedení služby zájem. V této chvíli jsou jí poskytnuty základní informace o poskytování pečovatelské služby, možnosti řešení její nepříznivé sociální situace, zajištění jejích potřeb (co se týká chodu domácnosti, péče o vlastní osobu, stravování, nákupů a různých jiných pochůzek). Pokud i nadále zájem o zavedení služby trvá, domluví sociální pracovnice se zájemcem schůzku obvykle v jeho přirozeném prostředí, tedy v domácnosti, kde se budou případně služby poskytovat.

Toto setkání přináší mnoho důležitých informací, jednak tomu, kdo má o službu zájem, a jednak samotnému sociálnímu pracovníkovi, který se zájemcem jedná. Často se tohoto jednání účastní rodinní příslušníci, kteří přispívají k navození pocitu bezpečí a sdělují spoustu důležitých informací, případně pomáhají s dorozumíváním se s osobami s omezenou komunikací. Pro správné nastavení pomoci je nezbytné zjistit, jakou měrou a konkrétně čím se podílí rodina, dále jaké návazné služby zájemce využívá a především co je schopen ještě zvládnout sám, v čem tedy bude spočívat pomoc nebo podpora.

Jak jsem již zmínila, v rámci vyjednávání o službě může sociální pracovník poskytnout zájemci i případné základní sociální poradenství. Toto poradenství spočívá především v nabídce možného získání příspěvku na péči a dalších sociálních dávek, dále v nabídce zapůjčení kompenzačních pomůcek, které nabízí přímo naše pečovatelská služba, a možnosti využití návazných služeb.

Na jednání je domluven tzv. „cíl spolupráce“, to znamená, že se obě strany dohodnou na tom, v čem bude pečovatelská služba zájemci pomáhat, jak často se pomoc bude uskutečňovat, v jakém rozsahu a jakým způsobem se budou naplňovat osobní cíle uživatele.

Po podepsání smlouvy se ze zájemce stává uživatel sociální služby

První setkání uživatele s pracovníky přímé péče probíhá za přítomnosti vedoucí služby, kdy jsou v rámci individuálního přístupu ke každému uživateli zjišťovány podrobnější informace o režimu dne uživatele, o činnostech uživatele, o tom jakým způsobem si uživatel přeje pomoc při konkrétní činnosti poskytovat.

Pracovník přímé péče se snaží zajistit poskytování služby uživateli tak, jak je zvyklý, bez výrazných změn v jeho denním režimu a zvyklostech. Maximálně se snaží podpořit jej v činnostech, které může zvládnout sám, byť s dohledem, který pro mnohé znamená tolik potřebnou jistotu. Pracovník také s uživatelem rozmlouvá, dopředu komentuje každý úkon před jeho započítím, zjišťuje spokojenost s jeho prováděním a v případě potřeby provádí úpravy tak, aby uživateli vyhovovaly.

Tým pracovníků Obecného zájmu, z. ú., Pečovatelské služby

O uživatele pečuje odborně proškolený personál s odpovídajícím vzděláním pracovníků v sociálních službách. Vedení organizace dbá na průběžné zvyšování a prohlubování odborných znalostí všech pracovníků, abychom garantovali uživatelům bezpečnou a odbornou péči.

Jedním z hlavních cílů Pečovatelské služby Obecný zájem, z. ú., je poskytovat uživatelům služby vysoce kvalitní profesionální péči, což mu dovolí setrvat v jeho přirozeném prostředí, v blízkosti rodiny, přátel a prožít tak spokojeně stáří.

Podrobné informace o službách najdete na www.pssmirice.wbs.cz, případně vám je poskytneme na telefonních číslech 731 185 873, 605 158 323.

Mgr. Iveta Brzková, ředitelka

Fidla

**Nová kavárna
ve Smiřicích
otevřena od 1.7.**

V prostorách bývalé Dvorany

**Přijďte ochutnat nabídku
z naší domácí kuchyně.**

Fidla

Učitelem mezi Islandem a Tchaj-wanem

Ve Smiřicích žije celkem nenápadně spousta lidí se zajímavými osudy a zážitky. Jedním z nich je 28letý Lukáš Jirousek, absolvent Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové. Zná ho z místa bydliště spíše jako malého (a posléze i většího) kudrnatého kluka, který pořád na zádech tahal tašku s hokejovou výstrojí. Nikdy mne nenapadlo (a ani nebyla potřeba) dát se s ním do řeči. O to víc mne překvapilo, kam všude se díky projektům Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru zaměřených na mobilitu pracovníků ve vzdělávání dostal. A to jej právě v porovnání s jinými, cestovatelsky mnohdy zdatnějšími lidmi, činí zajímavým. Od roku 2012 měl postupně možnost navštívit šest zemí od Islandu po Tchaj-wan, kde sbíral zkušenosti. Sešli jsme se spolu v únoru, abychom si o jeho zážitcích popovídali.

Lukáši, co vás vedlo k tomu opustit rodnou hroudu, vydat se do světa a učit tam?

Já jsem vždycky toužil cestovat. Kdysi jsem potkal jednu kamarádku z vysoké školy, která takto navštívila Dánsko, podělila se o své zážitky, a to byl první impuls k tomu, abych to také zkusil. Řekl jsem si, že by bylo fajn podívat se do zahraničí, jak to tam funguje ve školství a nasbírat nové zkušenosti. Proto jsem ještě během studia na vysoké škole v rámci programu Erasmus zkusil podat žádost a v roce 2012 odjel na svůj první pobyt do Dánska. Po studiích jsem odjel do Anglie, kde jsem měl možnost čtyři měsíce učit na dvou školách – na alternativní Waldorfské škole a posléze na státním gymnáziu. Další destinací se stalo na sedm měsíců Norsko, kam jsem se dostal díky dalšímu projektu EU Comenius. Pak jsem se znovu vrátil na čtyři měsíce do Dánska, kde jsem učil na základní škole angličtinu, tělocvik, chemii a fyziku. Už ale v době, kdy jsem do Dánska odjížděl, jsem věděl, že jsem byl vybrán ve výběrovém řízení na studijní pobyt v rámci jazykového stipendia na vysoké škole v Taipei na Tchaj-wanu. Po Tchaj-wanu jsem se dostal už v rámci projektů EHP na Island, kde jsem byl do loňských Vánoc a hned na to jsem odjížděl do Lichtenštejnska, kde jsem dodnes.

Škola, na níž v dané zemi učíte, je vám přidělena nebo si ji musíte sehnat sám?

V Norsku jsem měl školu přidělenou, ale na Tchaj-wanu jsem si ji musel sehnat sám. Stejně to funguje i na Islandu, takže jsem předtím obvolával různé školy a zjišťoval, kde by o mě měli zájem. Vyplnit veškeré žádosti a potřebné formuláře je hrozně náročný a dlouhý proces, vše musí být sepsáno v angličtině. Mimo popisu povinných tzv. horizontálních témat musíte v žádosti uvést i předchozí projekty. Při hodnocení žádosti jsou pak přidělovány body i za jazykové kompetence. Žadatel pak musí hodnotitele přesvědčit i tím, jak je motivován, jaké má zkušenosti, co chce v rámci projektu udělat. Žádosti hodnotí externí hodnotitelé, kteří nejsou z ČR, a pak už záleží jen na jejich hodnocení, zda žadatel obdrží či neobdrží stipendium.

Z hodiny tělocviku na Realschule ve Vaduzu (Lichtenštejnsko)

Jaké předměty jste vyučoval?

Na Islandu jsem učil chemii, v Dánsku fyziku, k tomu učím angličtinu, zdraví a zdravý životní styl, tělocvik, dánštinu, občas učím i češtinu se zaměřením na naši historii.

Jedete do určité země bez znalosti místního jazyka, pouze s angličtinou, a konkrétní jazyk se tam pak na místě postupně za dobu pobytu naučíte?

Ano. Myslím, že je to i ten nejlepší způsob, jak se člověk začlení do společnosti a do rodin, v nichž žije. Spousta lidí přijede do zahraničí a díky neznalosti místního jazyka tam jsou nějakým způsobem separováni. Já to cítím tak, že musím vyjít z té své komfortní zóny – oni si toho, že se člověk snaží komunikovat jejich jazykem, ve všech zemích velmi váží. První měsíce jsou vždycky nejtěžší, ale jak postupně piluji jazyky, tak se to dá zvládnout.

Takže pak už zvládnete vést vyučování i v novém jazyce?

Zhruba po šesti měsících ano.

Jenže to je vlastně už před odjezdem domů...

Třeba v Norsku jsem vyučování v jejich mateřštině zvládal po pěti měsících. S islandštinou na tom tak dobře nejsem, tam jsem byl jen tři měsíce, tam třeba jsem dokázal vést hodinu tělocviku, ale ostatní hodiny ještě ne. Ale důležité je, že se člověk domluví. Ale koneckonců se člověk všude domluví anglicky, a to i v německy mluvících zemích, kde se říkalo, že na tom nejsou s angličtinou dobře, protože ji nemají rádi. V Lichtenštejnsku učím šestou třídu a mluvím na ně anglicky, protože gymnázium to tak vyžaduje, a pro děti zde to není vůbec žádný problém.

Výuka na Newton Abbot College v Anglii

V jakém věku jsou vaši studenti a která věková skupina se vám lépe učí?

Teď v Lichtenštejnsku učím tělocvik zároveň na dvou školách, které spolu spolupracují – na gymnáziu a na reálné škole. Na gymnáziu mám 17–18leté studenty, na Islandu jsem měl studenty ve věku 16–21 let. Nejraději učím na střední škole, protože tam už se člověk tolik nepere s kázní, ale na druhou stranu mladší děti jsou také fajn. Prostě každá věková skupina má své pro i proti. Ale po pravdě mě to baví všechno. Asi nejlepší je osmá devátá třída.

Jací jsou žáci v jednotlivých zemích, jak je to tam s kázní?

To je vždy třída od třídy... Když jsem třeba učil v Anglii, tam mě museli studenti oslovovat „sire“, a tam má učitel obrovský respekt. V severských zemích se učitel neoslovuje „pane učiteli“, ale křestním jménem, a respekt učitelé je vyjadřován jiným způsobem. Studenti mi tedy normálně říkali Lukáši. Na Tchaj-wanu je to zase úplně naopak, tam je vztah učitele a žáka poznamenán ještě socialismem. Skvělé to je v Lichtenštejnsku, tam jsou žáci velmi vychovaní, učitel tam má asi nejvyšší status. Žáci učitele oslovují „pane“, podávají mu ruku, respektují ho a nic si k němu nedovolí. Ale tam je to i tím, jak jsou od začátku vycepovaní – mají to už dané v rodině.

Je všeobecně známo, jak špatné je to tady s autoritou učitelů u žáků. A když do toho vstoupí ještě nekritický rodič, který učitelovu autoritu před svým dítětem podrývá, je vymalováno.

Když jsem přišel v Lichtenštejnsku na hodinu tělocviku, byl jsem překvapen, jaké hry se tam hrají – v jedné byli například žáci do sebe zaklesnutí, leželi na zemi, a dva další žáci je od sebe odtahovali. Byla to zkouška síly, žáci se museli snažit udržet, takže nebylo výjimkou, že měli otláčenou nebo odřenou kůži. S tím, co jsem zažil v České republice, si to tady nedokážu vůbec představit – to by bylo stížností... Dřív, když dítě dostalo pětku, šli rodiče za dítětem, aby jim to vysvětlilo, kdežto dneska jdou za

učitelem, aby jim vysvětlil, jak to že si dovolil dát jejich dítku pětku. Naše paní profesorka didaktiky na univerzitě sama říkala, že jsme přešli z totality do totální anarchie. Tady v Čechách jsem učil čtyři roky, už i během studia na částečný úvazek osm hodin týdně chemii a tělocvik, a práce tady mě velmi demotivovala. Ale pobyt v zahraničí mne zase zpátky nabíl.

Ve které zemi se vám učilo nejlépe?

Těžko říci... V Norsku to bylo fajn, ale opravdu se mi teď líbí v Lichtenštejnsku. Tam si to užívám – je tam skvělý kolektiv učitelů, hodně se scházíme. V zahraničí se mi obecně líbí, jak učitelé drží mnohem víc spolu – organizují se srazy, výlety, třeba na Islandu jsme jednou za 14 dní absolvovali společně nějakou túru, nebo nás třeba pozvala ředitelka školy k sobě na farmu, kde jsme třeba naháněli ovce a podobně. Je to tím, že tam se žije v komunitách. Tady v Lichtenštejnsku si učitelé na konci týdne společně posedí při pivu, pár hodin se skvěle pobavíme. Je vidět, že tam učitelé chodí rádi do školy, což se samozřejmě projeví i na atmosféře v ní.

Snažíte se dětem a studentům přiblížit češtinu?

Ano, vždy, za poslední tři roky se základy češtiny naučilo asi 200 dětí. Dříve bych řekl, že je čeština baví. Mám jednu studentku z Anglie, která

Vaduz – Lichtenštejnsko

s výukou češtiny pokračuje. Vedeme spolu pravidelnou korespondenci, mluvenou formu oproti té psané nemá ještě tak dobrou, zatím používá pouze přítomný čas, protože minulý jí dělá problémy, a největší problém je pro ni skloňování. Dalšího studenta mám pak na Islandu.

Seznamujete žáky s Českou republikou a se svým rodným městem?

Ano, vždy to tak dělám. Rád tímhle způsobem zvyšuji povědomí o tom, kde jsem se narodil. Těší mě, že jsem velké množství studentů dokázal namotivovat, aby k nám přijeli na návštěvu. V zahraničí o České republice nemají tolik informací. Takže třeba v Norsku jsem se setkal s tím, že když jsem chtěl poslat domů dopis, tak se mě ptali, zda je Česká republika hlavní město Polska. Z Anglie mám zase příhodu: když jsem přešel na státní školu, na prohlídku školy mě vzal šéf didaktického oddělení a oddělení vědy. Přišli jsme do takového učitelského kamrlíku a tam mi začal vysvětlovat „prosím tě, tohle je varná konvice a funguje tak, že když zmáčkneš tlačítko, tak se začne voda vařit“. Já jsem zprvu nevěděl, jestli si ze mě nedělá legraci nebo jestli nemám být uražený, a on se mě pak zeptal, jestli taky máme elektrínu. Na to říkám „no jasně, vy tady jezdíte všichni Škodovkama a odkud si myslíte, že to je“? Takže na to jsem tam začal dělat přednášky o ČR, třeba jsem přišel na hodinu chemie a začal jsem otázkou, kdo má ze studentů kontaktní čočky. Na to zvedli tři lidi ruku, a já říkám „no vidíte, a to máte díky nám, a také hromosvody, kostku cukru...“. Angličané jsou prostě obecně takoví – oni studují svou historii, ale o zbytku Evropy vědí strašně málo, neznají hlavní město Finska. Studenti se mě zeptají, že když jsem z té ČR, tak jestli jsem z Asie nebo z Evropy. Komenského ale znají všude.

Co tedy děti ví o Smiřicích?

Prezentaci udělám vždy na začátku, kdy se představuji svým studentům. Děti seznamuji s kaplí, mluvil jsem s nimi o vánočních koncertech, našel jsem jim i video o Smiřicích na Youtube. Hodně využívám i tištěné materiály o Smiřicích, které mám teď k dispozici, a které jsou i v něm-

čině a angličtině. S větším zájmem se ale setkávám u učitelů, ti chtějí vědět něco o naší kultuře, jak to tu ve městě funguje, o koncertech, zda tady taky hrajeme fotbal. Hodně je to zajímavá na Islandu. Tam z jejich pohledu Smiřice, které mají necelé tři tisíce obyvatel, jsou už poměrně velké město. Líbí se jim naše krajina, takže jim ukazují okolí Smiřic a celé Královéhradecko. V Lichtenštejnsku jsem se třeba zmínil, že nám tady protéká Labe, a oni hned „to je skvělé, ona vám tam v tom malém městečku protéká tak velká řeka“. Překvapilo mne, že je nadchnula taková maličkost.

Takto cestovat nejde do nekonečna, ne? Necítíte únavu z časté změny destinací? Navíc nelze nijak hluboko zapustit kořeny, přátele si sice najdete, ale za půl roku už jste někde jinde.

No to se určitě nedá. Já jsem byl na začátku každého pobytu hodně namotivovaný, moc jsem se těšil, že pojedou zase někam jinam, poznám nové věci. Ale teď jsem došel do fáze, kdy si říkám, že už toho bylo hodně, protože je to strašně náročné jak po psychické, tak po fyzické stránce. Stále si musíte shánět něco nového – ubytování, zařizovat si věci na úřadech a tak dále. Ale určitě to stojí za to. Je to ale spousta obětování, a pokud bych měl rodinu a děti, tak by to vůbec nepřípadalo v úvahu. Něco jiného je odjet na 14 dní a něco jiného na 5–6 měsíců.

Jak zvládáte aklimatizaci v novém prostředí?

V tomto je to náročné zejména po té psychické stránce. Co do aklimatizace to bylo nejnáročnější v na Tchaj-wanu, kam jsem přijel z Dánska, to je rozdíl 8–9 hodin, takže to je pak člověk na začátku pobytu dost rozhozený. Když třeba potřebujete komunikovat s českými úřady, musíte vstávat ve dvě hodiny ráno, protože v době, kdy já jsem vzhůru, tak tady se spí. K tomu změna podnebí – na Tchaj-wanu bylo velké vedro a k tomu velká vlhkost, tak 80–90 %, tam se člověk hrozně potí. Navíc jsem žil ve městě s osmi miliony obyvatel, všude byly obrovské davy lidí a špatně se tam i dýchalo.

Po šesti měsících studia čínského jazyka na univerzitě v Taipei jsem se vrátil do Česka, tady jsem si jen vyměnil věci za zimní a tři dny na to jsem už byl v malé vesničce s 900 obyvateli na druhém konci světa na Islandu. A to byl šok – jeden den teploty přes 40 stupňů, za pár dní kolem 7 stupňů, takže je člověk hned nemocný. Ale zato ta krásná čistá příroda, čistý vzduch... Říká se, že trvá asi 90 dní, než si člověk zvykne na nové podmínky. U mě to už je trochu rychlejší, vzhledem k tomu, že už jsem vystřídal více zemí. A pak mě mrzí, že když už si tam člověk zvykne, že je jednou konec.

Pohled na Taipei z mrakodrapu Taipei 101 (výška 509 m)

Aklimatizace je jedna věc, ale vy si tam stihnete vytvořit i nějaké citové vazby, a to nemluvíme o soukromém životě, ale určitě některé děti nebo i kolektiv přirostou blíže k srdci. To asi také není lehké opouštět nebo už jste si zvyknul?

Poprvé to bylo nejtěžší. Když jsme se loučili na Erasmu, tak jsme tam žili jako skupina českých studentů v zahraničí, spousta z nás to obřečela. To bylo nejtěžší, bylo to něco zvláštního a nebylo to lehké opustit. Teď jsem si už na to zvykl. Do těch zemí se vracím a se spoustou lidí jsem stále v kontaktu přes Skype nebo Facebook. Často si s některými studenty i s učiteli z Norska, z Dánska volám a jsem v kontaktu i s učitelkou z Tchaj-wanu.

Učitelem mezi Islandem a Tchaj-wanem – pokračování

Polární záře nad městečkem Grundarfjörður na Islandu

Neuvažujete, že s cestováním skončíte, že se tady usadíte a – jak se říká – jako správný muž postavíte dům, zasadíte strom a zplodíte syna?

No samozřejmě. Už teď cítím ze strany rodiny určité tlaky. Ale v zahraničí vidím, že si tam rodiny zakládají po třicítce, a taky to funguje. Domů se vždycky rád vrátím, ale byl bych rád, kdybych ještě mohl v zahraničí pobýt dva tři roky na jednom místě. Dost mě mrzí, že se tady často setkávám s nepřijemností a s lidmi, co jen závidí, že jsem někde byl, přitom ale už nevidí, že jsem musel překonat spoustu překážek, že spoustu volného času mi zabralo jen naučit se cizí jazyk. Oni v tom vidí jen to, že hodně cestuji. Bohužel se setkávám s kritikou zejména od těch, co se nikdy pořádně nepodívali za hranice. Naopak v zahraničí, když vidí, kde jsem všude byl a učil a jaké mám zkušenosti, mě velmi respektují. Kolegové i sami přijdou s tím, že by rádi věděli, co by mohli zlepšit, abych k nim zašel na hospitaci. Je skvělé moci předat nějakou zajímavou zkušenost, kterou jsem nabral v jiné zemi, jak vylepšit něco v nějakém předmětu.

Všechny své cesty jsem pojímal zejména tak, že to je moje investice do budoucna. Nejen že poznám přírodu, města, kulturu a zvyky jiných národů a naučím se jazyky, ale získám tam nové přátele, kontakty, a to vše mě velmi obohatilo. Má to samozřejmě i svou daň. První měsíce, když člověk vše poznává, sžívá se s lidmi a prostředím, ty uberou hodně energie, ale ty zkušenosti nakonec, ty jsou k nezaplacení. Jednou, až mi bude sedmdesát, budu sedět nad fotkami a budu mít na co vzpomínat.

Jasně, vzpomínky vám nikdo nevezme.

No snad jedině Alzheimer... Měl jsem možnost díky svým pobytům v zahraničí poznat krásné kraje, mám spoustu zážitků, na které nikdy nezapomenu. Miluju přírodu, a mám stále ve vzpomínkách krásné pohledy na norské fjordy, na zajímavou krajinu na Islandu, na velryby, polární záři. Nicméně poznal jsem také ne moc příjemné věci, na Tchaj-wanu jsem zažil supertajfuny a pár zemětřesení, jedno dokonce o velikosti 6,8 stupňů.

Je nějaká zkušenost nebo metoda, kterou byste tady rád uplatnil, až se vrátíte do vlasti? Samozřejmě s ohledem na to, jak je nastavený náš školský systém, na možnosti dané legislativou.

No to je právě ten problém. Já jsem si z tohoto důvodu říkal, že bych svou další práci směřoval někam, kde bych tyhle věci mohl protlačit nebo se o ně zasadit, do nějakých vyšších pozic, kde by se to dalo ovlivnit.

Takže do politiky...

Můj sen je dostat se někam do evropské komise pro vzdělávání, kde bych mohl zastupovat ČR a mohl pomoci v oblasti vzdělávání a pozvednout tak jeho úroveň.

Nenapadlo vás třeba v nějaké zemi, kde vůči vám byli vstřícní, kde jsou vašim metodám a práci naklonění, zůstat natrvalo?

Napadlo mě to, určitě. Třeba v Lichtenštejnsku, protože je to poměrně blízko, mám to tam 7–8 hodin jízdy autem. Ale já bych opravdu svoji práci chtěl směřovat tím směrem, že bych chtěl pomoci ČR v navázání kontaktů a spolupráce, tak jak jsem to už dělal i v rámci svých projektů mezi školami zde a v zahraničí. ČR se obecně oproti ostatním zemím do těchto projektů zapojuje velmi málo a málo využívá možností, které jí

jsou v tomto směru nabízeny. EU třeba 3x za rok pořádá v Bruselu srazy pro učitele ze všech typů škol, kam se na tři dny sjedou a během té doby se snaží vypracovat různé projekty – třeba v oblasti hudby, sportu, vědy nebo v matematice, a oni utvoří týmy, podají si žádost, a buďto se to schválí nebo ne. Je mnoho projektů, v rámci nichž se učitelé na pět dní podívají do jiné země, tři dny si zkusí učit na nějaké škole, učí o své zemi, zbytek pobytu je pak v podstatě kulturní akce, kde se setkávají s ostatními učiteli a předávají si zkušenosti.

Já bych moc rád o těchto možnostech školy informoval a předával jim své zahraniční zkušenosti, protože znám spoustu lidí, kteří by o to zájem měli, ale nemají ty správné kontakty. Když tady učitel pracuje na plný úvazek, tak si ještě těžko bude kontakty shánět.

Čím myslíte, že tady v republice o tyto programy není takový zájem? Je to neochota lidí nebo tomu náš školský systém není příliš uzpůsoben?

Jsou školy, které jsou tomu nakloněny, ale není jich zdaleka tolik jako v zahraničí. A učitelé se navíc neseťkávají s takovou podporou. Samozřejmě, je to práce navíc a je to o přístupu jednoho každého učitele, nakolik sám chce těchto možností využívat. Mnohokrát jsem zažil učitele, který řekl „no tak za tyhle peníze to dělat nemůžu“. Přijde mi, že Češi mají dojem, že musí být ve všem perfektní a že si tolik nevěří. Kdyby někde byla nějaká pozice, kde by byl Čech, který by byl o trošičku lepší, než třeba Angličan, tak ten Angličan je ale v tomto ohledu mnohem více sebejistý. I když je třeba horší, tak prostě řekne „jo, já to zvládnou“. Kdežto Čech má pochyby „no já to zvládnou, já to umím, ale ne úplně perfektně“. Přitom máme spoustu chytrých hlav, spoustu skvělých vynálezů, Češi jsou velmi šikovní, ale mají jeden velký problém – neumí se prodat.

To už je, bohužel, naší mentalitou. A když jsme nakoušili spolupráci mezi školami, zkusil jste to i tady ve Smiřicích?

Moje děti v Norsku si jeden čas se zdejší školou vyměňovaly dopisy. Potom jsme vytvořili i výukový materiál, takový velký plakát, který využívala paní učitelka Michálková při výuce angličtiny.

A nějaká trvalejší spolupráce?

Tyhle spolupráce bývají, bohužel, většinou krátkodobé. Když někam přijedu, trvá nějakou dobu, než proniknu do toho systému, a z toho důvodu nejde dělat nic dlouhodobého. Ale ohledně už zmiňovaného Islandu – s kolegou, který učí na Obchodní akademii v Chrudimi, se snažíme sepsat projekt s islandskou školou, kde jsem učil, v rámci kterého čeští studenti pojedou na Island a ti islandští pak zase sem do ČR.

Lukáší děkuji za rozhovor. Přeji vám hodně elánu, cestovatelského nadšení a hlavně abyste dosáhl všech životních met, které jste si vytýčil.

L. Reichová

V květnu 2004 založily Island, Knížectví Lichtenštejnsko a Norské království Fond Evropského hospodářského prostoru (EHP). Norské království má i vlastní Norský fond. Mezi vymezené prioritní sektory patří mimo jiné Výzkum a spolupráce škol. Do této oblasti spadá Program na spolupráci škol a stipendia, který usiluje o vytvoření vhodných podmínek pro navazování dobře fungujících mezinárodních partnerství mezi školami. Program nabízí svým zájemcům možnost mezinárodní projektové spolupráce a studijních stáží. <http://eeagrants.org/>

V oblasti mobilit je možné čerpat i z programu Evropské unie ERASMUS+, který podporuje spolupráci a mobilitu ve všech sférách vzdělávání, v odborné přípravě a v oblasti sportu, mládeže a neformálního vzdělávání.

9 v dějinách Smiřic

I když nejsem rodilý smiřičák, zajímá mě hodně historie Smiřic a mimo jiné i historie rodu Smiřických. Všimnul jsem si, že mnoho významných událostí v těchto dějinách se stalo v letech, jejichž datum končilo devítkou. Ve Zpravodaji jsem s touto skutečností seznamoval i jeho čtenáře. Zatím jsem uveřejnil 24 takových dějinných událostí, které byly pro Smiřice i velmi významné – např. když roku 1659 Gallasové poprvé ustanovili Smiřice městem. Proč píšu, že poprvé byly Smiřice ustanoveny městem – ony totiž byly ustanoveny (snad už definitivně) celkem třikrát. A už vás seznamuji s dalšími daty s devítkou:

1929

Ministr vnitra Československé republiky (tehdy opravdu ještě mladé česko-slovenské republiky) oznámil pod číslem jednací 614868/1929 městské radě ve Smiřicích, že vláda republiky povýšila svým usnesením městy Smiřice na město. Bylo takto rozhodnuto na schůzi vlády dne 15. října 1929. No není rok 1929 s devítkou pro Smiřice významný?

Smiřice byly tedy do uvedeného data městysem – možno označit, že byly městečkem, velikostí a významem patřící mezi město a ves. Městysům bylo udělováno na rozdíl od obcí právo pořádat týdenní a dobytčí trhy a výjimečně i trhy výroční. Právě v tom byl hlavní rozdíl mezi městysem a vsí. Městys musel plnit i roli spádového městečka pro okolní vesnice. A zase na rozdíl od města zde bylo mnohem silněji zastoupeno zemědělství.

Rok 1929 znamenal tedy pro Smiřice druhé jmenování městem. A co bylo dál? Městem byly Smiřice pouze do roku 1945, kdy se opět staly obcí pod vedením místního národního výboru – představitelem obce Smiřice byl předseda místního národního výboru. Až do roku 1971. Tento rok už sice není s devítkou, ale v tomto roce tehdejší Krajský národní výbor dnem 1. května rozhodl, aby Smiřice byly znovu – již potřetí – městem. Vedením města byl tehdy určen Městský národní výbor ve Smiřicích a představitelem města byl předseda městského národního výboru. Současný stav je nám už dobře znám – máme radnici v čele se starostou.

1919

V tomto roce vznikla ve Smiřicích Veřejná čítárna. Zásahu na tom měla „Občanská beseda“, která ve Smiřicích vyvíjela bohatou činnost na úseku šíření osvěty.

1919

Doba na přelomu 19. a 20. století byla dobou, kdy vznikla ve městech i v docela malých obcích řada kulturních a sportovních organizací. I ve Smiřicích byla již od roku 1898 jednota tělovýchovné organizace Sokol. Vyvíjela bohatou sportovní činnost v tělocvičnách (často to byly hospodské sály – ve Smiřicích sál místního kina) a při veřejných vystoupeních. Od uvedeného roku 1919 zde zahájila svou činnost další tělovýchovná organizace – Dělnická tělovýchovná jednota, známá se zkratkou DTJ.

1929

V současné době se zdá, jak počasí často ukazuje svou sílu a přináší různé pohromy. Už nežijí pamětníci, ale zima v roce 1929 byla opravdu krutá. Od tehdy je zaznamenán rekordní mráz pro Čechy pod mínus 40 °C. Nežijí ani pamětníci vichřice, která v tomto roce způsobila značné škody i v našem kraji. V Hradci Králové např. poškodila vichřice i tehdejší nádražní budovu. V Libníkově padla za obět vichřice obrovská pamětní lípa (v koruně stromu vyhrávala celá kapela). A velká voda? Ta v tomto roce např. poměrně hodně poškodila jez a elektrárnu v Předměřicích nad Labem (jez byl obnoven až v roce 1950).

1929

Ve Smiřicích byla otevřena filiálka jaroměřské Okresní záložny – okresní byla proto, že Jaroměř byla tehdy okresním městem! Nebyl to ve Smiřicích první peněžní ústav. Již od roku 1862 zde byla Občanská záložna, která byla zaměřena „ku podpoře chudších živnostníků“. V roce 1886 zahájila činnost Spořitelna smiřická. No vida – před sto lety se zde „uživily“ tři peněžní ústavy – a kolik měli tehdy lidé peněz! Teď není ve Smiřicích ani jedna „banka“.

1929

V tomto roce ukončila „Občanská beseda“ svou dlouholetou a bohatou osvětovou činnost. Stalo se tak po 57 let trvajícím působení (v letech 1872–1929).

Miroslav Volák

Tříkrálová sbírka

V sobotu 2. 1. 2016 se ve Smiřicích a Holohlavech již tradičně konala Tříkrálová sbírka. Ve Smiřicích koledovalo osm skupinek, v Holohlavech tři. Ve Smiřicích se vybralo 16.966 Kč a v Holohlavech 5.604 Kč.

Všem, kteří jste přispěli, děkujeme. Začátkem roku 2017 opět zazvoníme u Vašich dveří s přáním všeho dobrého v novém roce.

Hana Mrázová

Smiřičtí ze Smiřic

Zřejmě roku 1406 (Josef Zeman uvádí rok 1405) kupuje Smiřice (s Čibuzí a se Skalicí) od Beneše z Choustníka vladyka Václav, který přišel do Smiřic ze Zaloňova u Jaroměře. Dle tehdejších zvyklostí se začal psát Václav Smiřický ze Smiřic. A stal se tak vlastně zakladatelem známého, vlivného a bohatého rodu Smiřických. Jako erb používal šikmo dělený štít s černým a stříbrným polem.

Václav Smiřický měl se svou ženou (její jméno jsem nezjistil) celkem 3 děti – syny Jana a Jindřicha a dceru Kateřinu. Vznikly tím tři větve Smiřických. Nejvýznamnější se stala větev syna Jana, která pokračovala až do začátku 17. století.

Václav Smiřický žil až do své smrti (před rokem 1428) ve Smiřicích a byl pochován v Holohlavech. První zmínka o Holohlavech je z roku 1318 (Holohlavy proto v roce 2018 oslaví 700. výročí svého trvání) a je známo, že už zde byl kostel. Kolem kostela bývaly dříve hřbitovy. Protože Smiřice mají svůj hřbitov až o více než 500 let později, byli smiřičtí pochováni v Holohlavech. Jeho žena se přestěhovala k synovi do Roudnice, kde byla také po své smrti pochována – bylo to po roce 1428.

Václavův syn Jan Smiřický přišel do Smiřic s rodiči zřejmě už jako osmiletý. Z minulých pokračování o rodu Smiřických je známo, že Jan Smiřický přešel do Prahy, kde se zapojil – možno říci – do vysoké politiky. Ta mu zajistila vysoké postavení a s ním i poměrně veliký majetek. Blesky prý zasahují do nejvyšších míst – to přeneseně patří i do politiky. Buď pro vlastní neuváženost nebo z důvodu politických intrik nebo dokonce pro tzv. justiční vraždu se dostal do rukou kata, který mu roku 1453 sfal hlavu. Z rodokmenu Smiřických je vidět, že Janova větev ale pokračovala úspěšně a významně přes syna Jindřicha až do začátku 17. století.

Václavův syn Jindřich „zdedil“ po otci Smiřice se Skalicí a Čibuzí. Jan Smiřický přikoupil o něco později pro svého bratra Jindřicha ještě Holohlavy. Uvedené dědictví nebylo nijak velkým majetkem. Musíme si uvědomit, že Smiřice, Holohlavy, Čibuz a Skalice byly tehdy jen velmi malé osady s několika domky. V tehdejších Smiřicích byla tehdy tvrz, která stála v místech dnešního zámku. Kolem tvrze bylo asi 15 domečků. To vše se nacházelo na mírně zvýšeném území mezi dvěma rameny Labe. O Jindřichově působení ve Smiřicích nám není nic známo, ale zřejmě nepříspěl k jejich rozkvětu. Jindřich zemřel před rokem 1446 a je také pochován v Holohlavech. Po jeho smrti Smiřice s Holohlavami, Skalicí a Čibuzí přešly do rukou Jindřichových synů Jana a Hynka. Tato větev Smiřických zaniká, protože oba tyto bratři zemřeli bezdětní. Smiřice, Skalice, Čibuz a Holohlavy přecházejí roku 1476 do rukou Kateřiny z Miletína. To znamenalo, že Smiřice ztratily kontakt s rodem Smiřických. Je ironií osudu, že i když Smiřičtí vlastnili v Čechách značné majetky, Smiřice jim patřily pouze po necelé 15. století.

Jan Smiřický ze Smiřic – i přes svůj neslavný konec – položil základ bohatství a politické moci svého rodu. Jeho potomci bohatství a moc v 16. století znamenitě rozmnožili. Jan Smiřický se přičlenil do rodu pánů z Michalovic. Tím získal zástavně majetky v Pojizeří, za husitských válek zmíněné hrady Roudnice a Helfenburk. Poté roku 1432 koupil panství a hrad Houska od Berků z Dubé a roku 1450 panství v Lysé nad Labem. Na chudého vladyka, který pocházel z celkem bezvýznamného rodu, to byl úžasný majetkový i mocenský vzestup.

Konec života Jana Smiřického spadá do období, kdy byl od roku 1452 zemským správcem Jiří z Poděbrad. Ten řídil zemi do doby, než na trůn

nastoupí tehdy nezletilý Ladislav Pohrobek (1440–1457). Byl to jediný syn českého (ale také uherského a římskoněmeckého) krále Albrechta Habsburského a Alžběty Lucemburské. Mladického Ladislava Pohrobka po smrti matky vychovával (a víceméně držel v domácím vězení) strýc, císař Friedrich III. Habsburský, na zámku Orth u Vídně. Na nátlak stavů z Čech, Rakous i Uher ho ale musel předat do výchovy Oldřichu Celjskému, stavovskému předákovi a příbuznému jeho matky, který byl v té době vůdčí osobností odboje rakouských stavů proti císaři.

Ani tenkrát nebyla doba politicky jednoduchá. Za nezletilého krále vládli v jeho zemích zemští správci – v Čechách to byl právě Jiří Poděbradský, v rakouských državách hrabě Celjský a v Uhrách Jan Korvín. Jak jinak – mezi správci panovala nevraživost, neboť se vzájemně hlídali, aby žádný z nich nebyl upřednostňován. Jak už bylo uvedeno, Jan Smiřický – zřejmě hnán svými nenaplněnými ambicemi – se dopustil tragické chyby. S vidinou zisku či úřadů začal potají intrikovat a poslal Ladislavu Pohrobkovi dopis, v němž ho varoval před vstupem do Čech, kde mu prý hrozí smrt ze strany Jiřího z Poděbrad.

A jaký byl osud Janova velkého majetku? Správy se rád ujal jeho příbuzný Zdeněk Konopišský ze Šternberku. To se neukázalo jako příliš šťastné. Zdeněk ze Šternberku se stal hlavou Jednoty zelenohorské a na roudnický hrad se sjížděli odpůrci Jiřího z Poděbrad. V dubnu 1466 se zde dokonce konal její sjezd, který vyjednával s králem. K dohodě nedošlo a Jiří Poděbradský o rok později oblehl všechny Zdeňkovy hrady (původně majetek Jana Smiřického) zabavil je a rozdával svým stoupencům. Jako první to byla Roudnice. Od roudnického panství odtrhl několik obcí a hrad ponechal nějaký čas pod správou královské komory. Ta si po popravě Jana Smiřického činila nárok i na jeho další majetek a dávala ho do zástavy různým šlechticům. Většinu majetku ale později převzali synové.

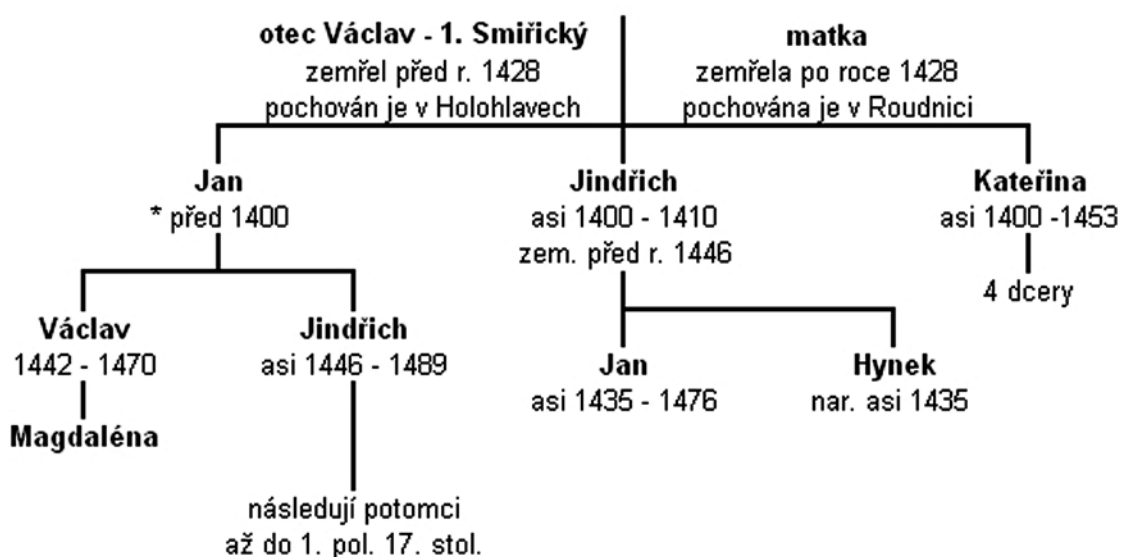
S manželkou Markétou z Michalovic († po 1457) měl Jan Smiřický syny Jindřicha a Václava. Kromě správy majetku se stal jejich poručníkem Zdeněk Konopišský ze Šternberka a pán z Rabštejna. Církevní majetek, který měl Jan Smiřický zastavený (Helfenburk, Encovany), byl králem vyplacen. Hrady Jestřebí a Housku přenechal Zdeněk ze Šternberka vdově Markétě a jejím synům. O Roudnici dědice připravil Šternberk svými aktivitami proti Jiříkovi z Poděbrad.

Starší Janův syn Václav Smiřický (asi 1435–1470) se do politického dění nijak aktivně nezapojil. S Kateřinou ze Svojšína měl jen jednu dceru Magdalénu a poměrně mladý zemřel. Vlastnil panství Roudnice, Housku a Bezděž. Mladší Janův syn Jindřich Smiřický (asi 1440–1487) byl stejně dobrý válečník jako otec. Zřejmě zdědil i otcův politický talent. Překvapivě stál na straně krále Jiřího z Poděbrad, který mu dal popravit otce. Mohla to být cena za zachování majetku rodu nebo prostě dobrá taktika. Jindřich podpořil Jiříka také za války proti uherskému králi Matyášovi, který chtěl český trůn vyrvat z rukou „kacíře“. Po smrti Jiřího z Poděbrad se Jindřich Smiřický postavil za kandidaturu Vladislava Jagellonského na nového českého krále.

Jako zkušený voják sloužil, se souhlasem krále Vladislava, i císaři Friedrichu III., který ho povýšil do šlechtického stavu svobodných pánů (1475). Za dva roky byl pan Jindřich Smiřický vyslán v čele oddílů do Horní Lužice, která neuznávala Vladislava a poddala se Matyášovi Korvínovi. Dosáhl zde aspoň příměří. Doplňme, že podle tzv. olomoucké smlouvy, uzavřené mezi králem Vladislavem a Matyášem (1478), došlo po letech válek k dohodě mezi oběma panovníky. Jagellonec jako český král vládl jen v Čechách, Matyáš držel vedlejší země: Moravu, Slezsko a Horní i Dolní Lužici a směl užívat i titul český král.

Krátce nato císařovo povýšení Smiřických do panského stavu potvrdil i Vladislav Jagellonský (asi 1480). Podle zemských zákonů ho ale museli potvrdit i čeští stavové, kteří tak činili jen neochotně – neměli zájem rozšiřovat počet privilegovaných rodů. A tak až na samém počátku 16. století mohl král Vladislav potvrdit, že rod Smiřických byl povýšen do panského stavu. Doslédčuje to zápis v zemských deskách z 18. března 1500.

Rodokmen Smiřických

Jindřich ze Smiřic se oženil s Kateřinou Mašovskou z Kolowrat (asi 1450–1529), s níž měl 11 dětí, z toho čtyři syny. Tolik potomků a rod Smiřických už nepokračoval déle než sto let. Jindřich Smiřický vlastnil panství Jestřebí, Libice, Lysá nad Labem a Houska.

Nejstarší syn Jan II. (1470–1506) zdědil spolu s nejmladším bratrem Zikmundem I. (1468–1548) panství a hrad Housku. Jan však bratrův podíl odkoupil za 2.250 kop grošů českých. Další bratři, Albrecht (1472–1505) a Jaroslav I. (1474–1510), zdědili panství Lysá nad Labem. Oba zemřeli svobodní. Albrecht Smiřický sloužil na dvoře uherského krále Matyáše a bojoval s Turky, ale nakonec se vrátil do Čech.

Starší ze sester – Alžběta, Anežka, Lidmila (Eliška) a Markéta – se dožily dospělého věku a provdaly se, o ostatních sestřích nejsou přesnější zprávy, snad zemřely mladičké, snad vstoupily do kláštera.

Jan II. Smiřický se oženil s Uršulou Buchovcovou z Buchova a měl s ní sedm dětí, z toho tři syny. Podařilo se mu dál rozmnožit majetek rodu. Patřila mu Lysá nad Labem, Sychrov i Houska. V politické kariéře dosáhl významného úřadu, byl purkrabím Pražského hradu. Janův nejstarší syn Ladislav († po 1544) si vzal za ženu Annu z Tetova a měl s ní dva syny a tři dcery.

Nejstarší syn Zikmund (asi 1520–1550) se účastnil válek s Turky a zahynul v jejich zajetí. Mladší syn Václav, zvaný Vaněk (1524–1586), pán na Lstiboří, zůstal svobodný, a tak jím linie Jana II. vymírá. Druhý Janův syn, Jindřich Vilém († 1530), vlastnil po otci statky Houska a Lysá nad Labem. Oženil se s Eufémií z Tetova. Jejich syn Jan Vilém († okolo 1549) zemřel svobodný, dcera Kateřina († 1562) se provdala za Jindřicha Mikuláše Hasištejnského z Lobkowicz.

Rod Smiřických proto pokračoval jen potomky Zikmunda I., syna Jindřicha a Kateřiny Mašovské. Tento Zikmund I. Smiřický (1468–1548) se stal velmožem s evropským rozhledem. Nebyl sice katolík, ale přesto dosáhl významných úřadů a nashromáždil velký majetek. Stejně jako jeho starší bratr Albrecht zahájil svou kariéru jako panoš v Uhrách u biskupa varadinského Jana Filipce (1431–1509), rodáka z Prostějova a jednoho z nejvýznamnějších diplomatů ve službách Matyáše Korvína. Později sloužil přímo na dvoře uherského krále Matyáše v Budíně. Za mnohaletého pobytu v Uhrách prý zapomněl češtinu a po návratu domů se ji musel znovu učit. Ve službě u Korvína se mu tak zalíbilo, že podle Bartoloměje Paprockého z Hlohov řekl, že by se do Čech nevrátil, i kdyby tím přišel

o dědictví. Na to mu prý král Matyáš řekl, že ho „chce takovou milostí královskou obdařiti, aby on více statku měl, nežli mají v Čechách všichni páni Smiřičtí.“

V této době se o Uhrách říkalo: Extra Hungariae non est vita, si est vita, non est ita (tj. mimo Uhry není život, a je-li život, není takový). Nádhera Matyášova renesančního dvora byla vskutku mimořádná. Ovšem po smrti Korvína († 1490) se Zikmund Smiřický přece jen do Čech vrátil. Přivezl si velký majetek, který mu umožnil vybudovat si rozsáhlou pozemkovou doménu. Část panství i zdědil, ale větší část získal sám. Za hlavní sídlo si zvolil hrad Skály (současnou Hrubou Skálu), který koupil roku 1514 a renesančně přestavěl na pohodlný i bezpečný zámek. Pak koupil panství Škvorec u Prahy (1530), Hořice (1539), Semily (1542) a zejména od Pernštejnů Náchod (1544).

Byl výborným hospodářem – panství stále doplňoval (mj. o Miletín a Poličany). Vznikly rozsáhlé ucelené domény, kde zaváděl nové způsoby hospodaření, které zvyšovaly výtěžek. Již roku 1529 činil odhad jeho majetku 15.485 kop (kopa = 60), šlo tak bezmála o 1 milion! grošů českých.

Zikmund se dožil na tehdejší dobu obdivuhodně vysokého věku 80 let. Celkem dvakrát se oženil – nejprve s Ofkou z Boskovic (1479–1498), členkou jednoho z nejbohatších moravských panských rodů. S ní měl jediného syna, který však zemřel zřejmě s matkou při porodu. Podruhé se oženil okolo roku 1510 s Kunhutou z Fictum (asi 1490–1540), která mu porodila tři syny a čtyři dcery.

Zajímavé doklady o majetkovém vzestupu rodu potvrzují i promyšlené hospodaření Smiřických. Použitelné zdroje Smiřických v letech 1514–1614 byly odhadnuty na více než 1.153 milionu kop grošů! Velikost peněžních příjmů se neustále zvyšovala, což tehdy u českých a moravských panských rodů nepatřilo k pravidlům, spíše jim ještě rostly dluhy. Smiřičtí účtovali v kopách grošů českých i v době, kdy bylo zvykem účtovat v kopách grošů míšeňských. Mohlo se jednat o účetní tradici rodu nebo o důvody národnostní. Bohatstvím se Smiřičtí řadili na úroveň Rožmberků, pánů z Hradce či Pernštejnů. Ale na rozdíl od nich lépe hospodařili. Dokládá to i fakt, že nemuseli prodávat svůj majetek, ten se naopak neustále rozmnožoval. Smiřičtí jako jediní kupovali nová panství či statky za hotové a nikoliv na dluh (jako třeba Pernštejnové).

Miroslav Volák

Ohlédnutí za kulturními akcemi KS Dvorana

Nejprve bych se ráda zmínila o některých akcích pořádaných Kulturním střediskem Dvorana v první polovině letošního roku a také vás seznámila s připravovanými akcemi, které se uskuteční v nadcházejících měsících druhé poloviny letošního roku. Začátek roku v KD Dvorana, ostatně jako vždy, byl ve znamení plesové sezóny. Ta byla zakončena tradičním **PLESEM KULTURNÍHO STŘEDISKA DVORANA SMIŘICE a DĚTSKÝM KARNEVALEM** plným soutěží a písniček s agenturou VOSA JEDE.

Dne 13. února se konal **KONCERT VÁŽNÉ HUDBY HANKY JURIČKOVÉ**. Společně s ní vystoupil v Kapli Zjevení Páně pěvecký sbor Cantus Finae z Mechanic pod vedením sbormistra Petra Semeráka, klavírní doprovod obstarala Miriam Puklová, na varhany zahrál Václav Uhlíř. Touto cestou děkujeme všem, kteří přišli a dobrovolným příspěvkem ve výši 8 425 Kč tak podpořili další kulturní činnost v tomto roce.

V měsíci březnu pro všechny tvořivé seniory, kteří se chtěli něčemu novému přiučit a vyrobit si různé doplňky pro sebe nebo pro své blízké, probíhaly v KD Dvorana za podpory Nadačního fondu Veolia v rámci programu „Stále s úsměvem – Aktivně po celý život“ **TVOŘIVÉ DÍLNY**.

Jelikož jsme zaznamenali obrovský zájem zejména z řad seniorů, rozhodli jsme se pokračovat v této činnosti a připravit tentokrát pro širokou veřejnost další tvořivé dílny. První dílna v úterý 20. září 2016 bude zaměřena na metodu drátkování. V úterý 29. listopadu 2016 si nenechte ujít další dílnu, kde si budete moci zhotovit krásné a zajímavé vánoční dekorace, které ozdobí vaše domovy a navodí tu správnou vánoční atmosféru.

SMIŘICKÉ SVÁTKY HUDBY 2016

V zámecké Kapli Zjevení Páně se letos již po třinácté uskutečnil ve dnech 12. až 27. března 2016 velikonoční hudební festival „SMIŘICKÉ SVÁTKY HUDBY“. Letošní ročník festivalu nabídl celkem 10 koncertů, na kterých se posluchači měli možnost setkat se s řadou oblíbených osobností z oblasti vážné hudby, ale i s hereckými a pěveckými hvězdami.

Na slavnostním zahajovacím koncertu se v bachovském programu vedle Jaroslava Svěčeného představil americký houslista Stephen Shipps, sólo-hobojista SOČR Zdeněk Rys a komorní orchestr Virtuosi Pragenses.

V pořadí druhý koncert patřil vynikající violistce Jitce Hosprové, která společně s Jaroslavem Svěčeným za klavírního doprovodu umožnila posluchačům zaposlouchat se do hudebních klenotů.

Další koncert byl příležitostí pro zpěvačku Dášu Zázvůrkovou a herečku Simonu Postlerovou, kterou oslovila sama Hana Maciuchová, aby jí zastoupila z důvodu nemoci. Dále na festivalu letos vystoupili např. Big band Václava Kozla, skvělá mezzosopranistka Ester Pavlů, legendární zpěvačka a herečka Soňa Červená a známý kytarista Lubomír Brabec.

Ve čtvrtek 24. března prostory kaple zaplnil originální projekt „SMS*“ skladatele, aranžéra a duchovního otce skupiny 4tet Jiřího Škorpíka a hlas sopranistky Markéty Mátlové. Na předposledním koncertu se představila herečka Jitka Sedláčková a zavedla nás do doby Johanky z Arku. Na slavnostním závěrečném koncertu Jaroslav Svěčený uvedl dámský BonArt Orchestra s laureátkou soutěže Pražské jaro 2015 Annou Paulovou.

Tradiční festivalová výstava patřila výtvarníkovi a řezbáři Martinu Patřičnému, kterou s velkým zájmem navštívilo nemalé množství návštěvníků. Největší odměnou je pro nás neustále rostoucí zájem o festival, který v letošním roce zaznamenal nejvyšší počet návštěvníků za poslední léta

konání Smiřických svátků hudby. Organizátoři festivalu by touto cestou rádi poděkovali všem posluchačům, jak novým, tak i těm, kteří se k nám pravidelně vrací. Zvláštní poděkování patří paní Marii Kundrtové za výborný jablečný štrúdl, na němž si všichni posluchači a interpreti po celou dobu festivalu pochutnávali.

VÍTÁNÍ MÁJE S HRADECKEM

Na první májový den uspořádaly Kulturní středisko Dvorana, Turistický významné území Hradecko a Rodinné pasy ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Smiřice „VÍTÁNÍ MÁJE S HRADECKEM“.

Jízdu v kočáru taženém koňským spřežením přivítala všechny návštěvníky sama hraběnka Marie Terezie Violanta ze Šternberka se svojí schovankou a zahájila tak již 4. ročník této akce. Pro návštěvníky byl opět připraven bohatý kulturní program. Dům dětí a mládeže připravil dětem v parku pohádkovou stezku, kde na děti čekaly pohádkové bytosti s různými úkoly. Po úspěšném absolvování dostávaly výborné koblihy věnované firmou GASTRO Lucie z Josefova a cukrovinky darované paní Monikou Růžičkovou ze Smiřic. Na nádvoří zámku byl stánek s občerstvením, o který se postarala firma GASTRO Lucie. Turistické informační centrum

Hradecko mělo k dispozici stánek s propagačními materiály. Ve stánku Rodinné pasy si mohly děti nechat malovat na obličej různé motivy. V rámci akce probíhaly zdarma netradiční prohlídky kaple, na kterých návštěvníky provázela hraběnka ze Šternberka se svojí schovankou. Připravena byla tvořivá dílna, kde si děti mohly vyrobit zajímavé jarně laděné výrobky – motýlky a ptáčky. Na letošní akci opět nechyběly zajímavé ukázky řezbářských prací, projížďky kočárem a zábavné atrakce.

Zpestřením byla nádherná výstava svatebních šatů, fotografií a doplňků ze soukromé sbírky paní Adrieny Tužilové z Lubna „Šaty pro nevěstu v dobách minulých“, doplněná krásnými výtvy prací žáků místní Základní umělecké školy. Na závěr byla pro děti připravena zábavná oblíbená balónková show kouzelníka a iluzionisty MAX MAGIC, který svým osobitým projevem vtáhl děti do děje a některé z nich naučil kouzlit s tvarovacími balóny, vyčarovat zvířátka a mnoho dalších tvarů. Počasí se vydařilo, pohádkovou stezkou prošlo celkem 182 dětí. Děkuji všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu této akce, a těšíme se na další ročník VÍTÁNÍ MÁJE S HRADECKEM v roce 2017.

Renata Chmelařová, Kulturní středisko Dvorana, s.r.o.

Pozvánky z Kulturního střediska Dvorana

Kulturní středisko Dvorana Vás co nejsrdečněji zve na následující kulturní akce:

9. 7. od 20.00 hodin – Revivalové léto s THE BEATLES Brouci band
Na fotbalovém stadionu SK Smiřice vystoupí kapely THE BEATLES Brouci band a DC Radio. Vstupenky na místě v den konání koncertu v částce 120 Kč.

27. 8. od 14.00 hodin – II. ROČNÍK UKONČENÍ PRÁZDNIN
KS Dvorana ve spolupráci s občerstvením U Apače připravuje zábavné odpoledne pro celou rodinu. Již nyní se můžete těšit na bohatý kulturní program: soutěže DDM Smiřice, prohlídky Kaple Zjevení Páně s hraběnkou ze Šternberka, výstavu železničního modelu smiřického nádraží v Erbovním sále, výstavu dravců, ukázky řezbářských prací, tvořivou dílničku, ohňostroj a na bohaté občerstvení. Ve večerních hodinách je připraven „PARTY VEČER“ s česko-slovenskými hity DJ Pavla Ferbase. Vstup volný.

10. 9. od 20.00 hodin – Revival fest a ROLLING STONES
Na fotbalovém stadionu SK Smiřice vystoupí revivalová kapela legendárních Rolling Stones. Doprovodný program bude upřesněn. Vstupenky na místě v den konání koncertu v částce 120 Kč.

14. 9. od 19.00 hodin – PTEJTE SE MĚ, NA CO CHCETE, JÁ NA CO CHCI, ODPOVÍM...
Zábavný pořad skvělého herce, vypravěče, baviče a zpěváka Miroslava Donutila v KD Dvorana. Z důvodu velkého zájmu o tento pořad si, prosím, rezervované vstupenky vyzvedněte v KD Dvorana do konce měsíce června ve dnech pondělí a středa od 8.00 do 11.30 hod. a od 12.00 do 16.00 hod. Vstupné 280 Kč.

20. 9. od 16.00 hodin – TVOŘIVÁ DÍLNA I. (drátkování)
Rezervujte si včas vstupenky na tvořivou dílnu, na které se budete moci seznámit s metodou drátkování pod vedením zkušené lektorky paní Věry Dvořáčkové. Vstupné 50 Kč.

17. 10. od 8.45 a 10.15 hodin – KDYŽ JDE KŮZLE OTEVŘÍT
Nejen pro děti z mateřských škol, ale i pro rodiče s dětmi na rodičovské dovolené odehraje Hravé divadlo představení na motivy známé pohádky o chytrých kůzlátkách a vlkovi, kterému se je přes veškerou snahu nepodaří přechytračit. KD Dvorana Smiřice, vstupné 40 Kč.

21. 10. od 19.00 hodin – NĚKOLIK PŘÁNÍ aneb MÁM ŽIVOT HROZNĚ RÁD
Účinkuje Václav Marek & his Blue Star. Pro zpřijemnění tohoto podzimního večera jsme pro vás připravili koncertní vystoupení složené z nejznámějších slágrů československé swingové a taneční hudby 30. a 40. let 20. století (např. Jen pro ten dnešní den, Slunečnice, Dívka v modrém, Říkej mi to potichoučku aj.). Kaple Zjevení Páně. Zahájení předprodeje vstupenek bude včas upřesněno.

22. 10. od 19.00 hodin – DRCLA LOKTEM VO KREDECN
Pistáciová retrokomedie v podání NOS – Nechanického ochotnického spolku. Děj hry se odehrává v roce 1985 v národním podniku TERMIX, ve kterém by zrovna mělo dojít k zavedení výroby Termixu s kontroverzní pistáciovou příchutí. TERMIX, n. p. je typický socialistický podnik s pravidelným hlášením závodního rozhlasu a nezbytnými píchačkami. KD Dvorana Smiřice, datum předprodeje bude upřesněno.

2. 11. od 19.00 hodin – MANŽELSKÝ ČTYŘUHELNÍK
Příběh, ve kterém silvestrovská oslava a furiantská sázka vyústí za pomoci alkoholu v neobvyklou výměnu manželů. Komedie o rozdílech mezi muži a ženami, o životě, který nás opakovaně dokáže překvapit. Hrají: Michaela Badínková, Dana Homolová, Martin Kraus a Daniel Rous. Režie: Jakub Zindulka. KD Dvorana Smiřice – Vstupenky lze rezervovat již nyní, zahájení předprodeje bude upřesněno.

12. 11. od 20.00 hodin – SVATOHUBERTSKÁ MYSLIVECKÁ ZÁBAVA
V KD Dvorana pořádá Myslivecké sdružení Labská rovina a KSD Smiřice. Po celý večer se budou podávat zvěřinové speciality. Vstupné 150 Kč.

26. 11. od 18.00 hodin – KAPLE ADVENTNÍ
Netradiční prohlídka Kaple Zjevení Páně spojená s povídáním o Vánocích, adventu a vánočních tradicích a zvycích.

19. 11. od 10.00 do 17.00 hodin – VÁNOČNÍ TRHY
Tradiční vánoční trhy nabídnou návštěvníkům široký sortiment řemeslných výrobků a doplňků. KD Dvorana Smiřice, vstupné dospělí 30 Kč a děti od 3 do 15 let 10 Kč.

28. 11. od 9.00 a 10.15 hodin – LES VYPRÁVÍ...
Pro děti z mateřských škol a pro rodiče s dětmi na rodičovské dovolené uvede pohádku místní divadelní spolek OCHOS Smiřice. KD Dvorana Smiřice, vstupné 40 Kč.

29. 11. od 16.00 hodin – TVOŘIVÁ DÍLNA II. „BARBORKA“ (výroba vánočních dekorací)
Rezervujte si včas vstupenky na tvořivou dílnu, kde si budete moci zhotovit vánoční dekorace pod vedením paní Věry Dvořáčkové. KD Dvorana Smiřice, vstupné 50 Kč.

3. 12. od 19.00 hodin – Vánoční koncert KAMILY NYVLTOVÉ se zpěvákem MARIÁNEM VOJTKEM
Nenechte si rozhodně ujít jedinečné vystoupení dvou osobností pěvecké muzikálové scény a přijďte společně s námi navodit vánoční atmosféru do Kaple Zjevení Páně ve Smiřicích. Zahájení předprodeje vstupenek bude včas upřesněno.

5. 12. od 16.00 hodin – MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA
KD Dvorana – program v jednání.

14. 12. od 9.00 a 10.15 hodin – VÁNOČNÍ KABARET S ANDREOU A DODEM
Nejen pro děti z mateřských škol, ale i pro rodiče s dětmi na mateřské dovolené uvede DIVADĚLKO ANDROMEDA z Prahy Vánoční kabaret s Andreou a Dodem. Děti se přenesou do dřívějších dob, kdy ještě v období adventu chodily po vesnicích maškary jako třeba Barborky, Lucky, Mikuláška, Ambrož a Perechta. Děti se dozví o starých zvycích a poslechnou si o nich veselé písničky. KD Dvorana Smiřice, vstupné 40 Kč.

15. 12. od 19.00 hodin – VÁNOČNÍ KONCERT s Michalem Šustem
V období vánočních svátků k nám z USA zavítá smiřický rodák Michal Šust, a proto je pro nás velkou ctí uspořádat v Kapli Zjevení Páně koncert, na němž vystoupí společně se Smíšeným pěveckým sborem Smetana z Hradce Králové a jeho sólistkou Hankou Juričkovou. Zazní slavná Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby.

19. 12. od 19.00 hodin – VÁNOČNÍ KONCERT JAROSLAVA SVĚČENÉHO
Kaple Zjevení Páně

Podrobné informace o uvedených akcích získáte v KD Dvorana, telefon č. 602 316 525, e-mail: kultura@mestosmirice.cz. Změna termínu či programu vyhrazena. U akcí konaných v závěru roku budou informace postupně doplňovány na webové stránky Kulturního střediska Dvorana www.ksdvorana.mestosmirice.cz nebo města Smiřice www.mestosmirice.cz.

KURZ TANCE A SPOLEČENSKÉ TANCE A SPOLEČENSKÉ VÝCHOVY 2016

Kulturní středisko Dvorana s.r.o. stále přijímá přihlášky do kurzu tance a společenské výchovy, který bude probíhat pod vedením tanečních mistrů Tomáše a Kateřiny Chmelových od 8. 9. 2016.

Kurzovné:

1 400 Kč pro jednotlivce,
2 600 Kč pro taneční pár,
500 Kč garde.

Přihlášky lze podat vyplněním formuláře, který naleznete na webových stránkách Kulturního střediska Dvorana www.ksdvorana.mestosmirice.cz, případně zasláním e-mailu na kultura@mestosmirice.cz.

Poslední termín pro podání přihlášky do kurzu je 10. 7. 2016!

DŮLEŽITÉ INFORMACE PRO NÁVŠTĚVNÍKY KULTURNÍCH AKCÍ V KD DVORANA A V KAPLI ZJEVENÍ PÁNĚ VE SMIŘICÍCH

Z důvodu zkvalitnění služeb Kulturního střediska Dvorana Smiřice (dále jen KSD) mi dovolu,te, abych vás informovala o některých podmínkách týkajících se prodeje vstupenek na kulturní a společenské akce v KD Dvorana a v Kapli Zjevení Páně, které byly upraveny na základě platných předpisů.

Úplné znění obchodních podmínek je dostupné v obou zařízeních nebo na stránkách www.ksdvorana.mestosmirice.cz a www.kaple.mestosmirice.cz.

1. Zakoupené vstupenky se nevrací ani nevyměňují (dle § 1837 občanského zákoníku). Při zakoupení vstupenky je nutné zkontrolovat si správnost údajů na ní uvedených, na pozdější reklamace nebude brán zřetel.

2. Platnost rezervace vstupenky je:

- a) 30 dní,
- b) 10 dní pro festival Smiřické svátky hudby.

Během této doby je nutné vstupné uhradit buď v hotovosti v pokladně KSD v době stanovené pro předprodej nebo převodem na účet pod stanoveným variabilním symbolem. Po uplynutí této lhůty bude rezervace zrušena a vstupenky budou nabídnuty znovu do prodeje.

Po dohodě s prodávajícím mohou být zakoupené vstupenky uschovány u KSD do doby konání představení.

3. Osobní a telefonické objednávky se přijímají pouze ve dnech stanovených pro předprodej, objednávky prostřednictvím e-mailu nebo SMS se vyřizují průběžně.

4. Rezervované vstupenky určené k vyzvednutí na pokladně KSD nebo Kaple Zjevení Páně je nutno vyzvednout nejpozději 20 minut před představením. Poté budou uvolněny k dalšímu prodeji případným zájemcům.

5. Jákýkoliv neoprávněný zásah na vstupence včetně odstranění kontrolního kupónu činí vstupenku neplatnou a jejímu majiteli nebude umožněn vstup na představení.

6. Za ztracené vstupenky není poskytována náhrada.

7. Vstupné se vrací pouze v případě zrušeného představení, a to na základě žádosti kupujícího a nejpozději do 3 týdnů od data představení, a není-li stanoveno jinak. Náhrada jiných nákladů (doprava, ubytování apod.) se neposkytuje.

8. KSD si vyhrazuje právo na změnu termínu představení. Pokud dojde ke změně termínu, vstupenky zůstávají v platnosti.

9. Změna programu koncertů je vyhrazena.

KSD dále upozorňuje na **ZMĚNU PŘEDPRODEJE VSTUPENEK** v pokladně KD Dvorana ve Smiřicích na veškeré kulturní a společenské akce pořádaných v KD Dvorana a v Kapli Zjevení Páně. Pokladna bude pro vás otevřena ve dnech:

PONDĚLÍ od 8.00 do 11.30 a od 12.00 do 16.00 hodin

STŘEDA od 8.00 do 11.30 a od 12.00 do 16.00 hodin

K úpravě doby předprodeje vstupenek jsme přistoupili z důvodu, že v ostatních pracovních dnech není přítomnost kulturního referenta zaručena.

Na setkání s Vámi se těší

Renata Chmelařová, kulturní referent KSD Smiřice

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Miroslav Volák, Ladislava Reichová, Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna Smiřice, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio Náchod. Tisk: Tiskárny B.N.B., spol. s r.o., Velké Poříčí

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20 Kč. Náklad tohoto čísla 400 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej: Tabák Palackého ul. Smiřice, podatelna MěU Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 2/2016 – 18. 11. 2016.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

V této době probíhají dvě rozsáhlé rekonstrukce dopravního spojení. Po 160 letech je železniční spojení do Smiřic bez kolejí. Staré koleje i s pražci byly vytrhány. Je obnovován jejich podklad – tzv. kufr. Jsou zpevňovány mostky, pro zlepšení bezpečnosti jsou upravovány přejezdy, bude upraveno trolejové vedení. To vše umožní rychlejší pohyb vlaků (až 120 km/hod). Do Svobody nad Úpou bude cesta trvat o půl hodiny méně. (mv)

Druhá akce komplikuje dopravní situaci v Holohlavech Na Státní. Proběhlo budování kanalizačních přípojek a zpevňování podkladních vrstev silnice. Provoz zde byl řízen kyvadlově. Ne vždy je to bez komplikací – pomalá jízda kombajnu např. způsobila, že se provoz v obou směrech na hodinu zastavil – fronta až k Jaroměři. Padala silná i neslušná slova. Holohlavští by určitě ze všeho nejvíce přivítali výstavbu dálnice, aby se zbavili enormního provozu více než 5 milionů vozidel za rok. Ale... (Foto: P. Andrýs)